

בעזרת השם יהיברך

ספר

עצתו אמונה

בריוון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת בא

239

תשפ"ב

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

היכל הקודש ברסלב
Heichal Hakodesh Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

**היכל הקודש ברסלב
בלומינג גראוו**
Heichal Hakodesh
Blooming Grove
24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
1-845-238-0804

נדפס ע"י קרן הדפסה היכל הקודש
181 Huschke Rd. Liberty, NY 12747
718-387-2691

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

**חיווק פאר די
אידישע שטוב**
212-444-9169

**קול
ברסלב**
212-444-9191

עֲצַתּוֹ אֲמוּנָה

- א. ווי אזוי ווערט מען פרייליך?
- ב. ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן ווען מיינע קינדער לערנען נישט אין ברוסלב?
- ג. מעג מען זאגן תהלים ביינאכט?
- ד. דארף מען גיין זיך זוכן בדינות?
- ה. ווייזר כח פאר אלע עצות, שיעורים, און דרשות
- ו. וואס האט דער רבי דעציילט "אזוי פירט דער אייבערשטער די וועלט"?
- ז. וואס טוט מען מיט א קינד וואס מאכט נאס?
- ח. ווי אזוי מאכט מען דער יום טוב זאל זיין פרייליך?
- ט. האב איך ריכטיג גערעדט צו די קינדער פון קדושה?
- י. וואס טוט מען ווען די ווייב ווערט זייער אויפגעגענט און הייבט הענט?

איש אמונות

- א. גיין זיך אויסלופטערן מאן און ווייב אינאיינעם
- ב. פאר וואס גיין אנגעטון פראסט? איך האב דיר אנגעקוקט מער פארשטענדליך ...
- ג. טאטי גייט יעצט לערנען, טאטי גייט צום שיעור
- ד. מען דארף זיך טרעפן פערזענליך פון צייט צו צייט
- ה. וואויל איז דיר אז דו נוצט אויס דיניע יונגע יארן מיט תורה

ה. כַּעֲטָס דַּעַם אַיִבְעֵרֶשְׁטֵן פֿאַר אַ גוֹטֵעַ שִׁדּוּךְ.....

ו. מײַן אָפֿשְׁעֵרֵן דִּי הָאָר הָאָט איר גַּעֲפֿנֵט אַ טיר אין הײַמל פֿאַר יִשׁוּעוֹת און רַפּוּאוֹת..

ז. אַ שָׂאָר אַוועק צו גַּעבֵן טײַעֲרֵעַ צײַט פֿאַר זאַכן וואָס בלײַבֵט נישט.....

ח. מאַכן פֿשוֹט'ע שְׂמַחוֹת, אַבער מיט שְׂכַל.....

ט. הַעֲרֵט אויף צו זײַן אַרעמֶעלייט, הײַבֵט זיך אָן באַנוגֵן מיט עַנְקֶעֶרע אוצָרוֹת.....

י. קָבֵר רַחֵל אִשֶׁת רַבִּי עֲקִיבָא אִיז נישט אַמֶּת.....

יא. דִּיקָא דוֹרֵךְ קִינְדֶער ווערט די שְׁלוֹם בֵּית שְׂטֶעֲרֶקֶער.....

יב. פֿאַרדײַנגען אַ דִּירָה פֿאַר די פֿרײַז וואָס די הַנְּהִלָּה הָאָט יַעֲצֵט קוֹבֵעַ גַּעווען.....

יג. שְׁלֵשׁ סַעוּדוֹת אִיז אַ צײַט פֿון תִּיקוֹן הַמַּעֲשִׂים, אַ צײַט פֿון הַשׁוּבָה.....

יד. פֿרוּטָה וּפְרוּטָה מִצְטַרֶפֶת.....

טו. יִישׁר כַּח פֿאַר די שײַנֵעַ נְדָבָה פֿאַר די כּוֹלֵל.....

טז. זאַלֶסט פֿרעגן אַלע שְׂאֵלוֹת פּוֹנֵעַם דײַן שְׁלִיט"א.....

יז. וואָס צו טוֹן פֿאַר די טוֹבָה פֿון אַ נְשָׂמָה.....

ווי אזוי ווערט מען פרייליך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח איבערשטער אז איך האב נאכאמאל געענדיגט תהלים, יישר כח פאר די שיינע שיעורים און בריוון. יישר כח פאר'ן מחזק זיין צו זאגן תהלים, איך שפיר אזוי גוט נאכ'ן זאגן תהלים, עס געבט מיר א פרישקייט מיט אסאך כח.

אויך א גרויסן יישר כח פאר'ן מיד מחזק זיין צו זאגן די דרייצן אני מאמין'ס, און ספעציעל די ערשטע; יעדן טאג אויפ'ן וועג צו סקול חזר איך איבער און איבער די ערשטע אני מאמין, עס שטארקט מיר מיין אמונה, איך הויב אן זען אז אלעס איז דער איבערשטער און אלעס פירט דער איבערשטער.

אפשר האט דער ראש ישיבה אן עצה פאר מיר, איך וויל אזוי שטארק זיין פרייליך, איך פיל אבער ווי דער יצר הרע פארגינט מיר נישט פשוט א שמיכל אויף מיין פנים, יעדעס מאל טרעף איך אן אנדערע תירוץ פארוואס נישט צו זיין פרייליך.

א גרויסן יישר כח פאר בית פינא סקול, עס איז א מחיל צו זיין צוזאמען מיט אזעלכע טייערע ליבטיגע מיידלעך.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

... תח'י

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דְּעַר הַיִּלְיָגֶר רַבִּי הָאֵט דְּעַרְצֵיִלְט (סוֹף סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת): "מַעֲשֵׂה הַיָּה בְּצַדִּיק אֶחָד", עַם אִזוּ גְעוּוּעַן אַ מַעֲשֵׂה מִיט אַ צַדִּיק, "שְׁנַפֵּל עָלָיו עֲצָבוֹת", וּוּאָס אִזוּ אַרְיִינְגַעפֶּאלֶן אִינ אַ דְּעַפְרַעסְיֵעַ, "וְהַעֲצָבוֹת כְּשִׁמְתַגְבֶּרֶת עַל הַצַּדִּיק", אִוּן וּוּעַן עַם פֶּאלֵט אַרוֹיף אַ דְּעַפְרַעסְיֵעַ אוֹיף אַ צַדִּיק, "הִיא קֶשֶׁה מְאֹד עָלָיו", אִזוּ דָּאָס זַיַּעַר שְׁוֹעֵר, "כִּי עָלָיו מִתְחַזְקֵת בְּיוֹתֵר", וּוִיִּיל אוֹיף אַ צַדִּיק אִזוּ זִיף דָּאָס מִתְגַּבֵּר מֵעַר וּוִי אוֹיף סְתָם אַ מַעֲנֻטֶשׁ; בִּיז דְּעַר צַדִּיק הָאֵט זִיף מִמֶּשׁ נִישְׁט גְּעַקְעֻנְט רִירֵן פֿון פֶּלֶאָץ, "וְרָצָה לְשִׂמְחָה עֲצָמוֹ", דְּעַר צַדִּיק הָאֵט זַיַּעַר גְּעוּוּאֵלֵט זִיף פֿרִיִּילִיךְ מֵאָכֵן, "וְהִלְהִירִים עֲצָמוֹ", עַר הָאֵט זִיף גְּעוּוּאֵלֵט אוֹיפֶהֵיבֵן, "וְלֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׁוּם דְּבָר", אָבְעַר עַר הָאֵט נִישְׁט גְּעַטְרָאפֵן קִיִּין שׁוּם זַאף מִיט וּוּאָס צו זַיַּין פֿרִיִּילִיךְ, "כִּי בְּכָל דְּבָר שְׂרָצָה לְשִׂמְחָה עֲצָמוֹ", וּוִיִּיל יַעֲדַע זַאף מִיט וּוּאָס עַר הָאֵט זִיף גְּעוּוּאֵלֵט פֿרִיִּילִיךְ מֵאָכֵן, "מִצָּא לוֹ הַבַּעַל דְּבָר בְּתוֹכוֹ עֲצָבוֹת", הָאֵט דְּעַר בַּעַל דְּבָר גְּעַטְרָאפֵן עַפְעַס מִיט וּוּאָס אִים צו מֵאָכֵן טְרוֹיעַרִיג.

"וְהִתְחִיל לְשִׂמְחָה עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחַת 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי'", בִּיז דְּעַר צַדִּיק הָאֵט זִיף אַנְגֶּעוּהוֹיבֵן פֿרִיִּיעַן בְּשִׂמְחַת 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי', עַר הָאֵט זִיף גְּעַפְרִיִּידֵט מִיט דַּעַם אַז עַר אִזוּ נִישְׁט קִיִּין גוֹי; דָּאָס אִזוּ דָּאָף אַ גְּרוֹיֶסַע שְׂמַחָה, וּוִיִּיל אָפִּילוֹ וּוִי נִיִּדְרִיג, וּוִי גְּעַפֶּאלֶן אַ אִיד זַאל נֶאָר זַיַּין, אִזוּ עַר נֶאָכְאָלֶץ נִישְׁט קִיִּין גוֹי! אָפִילוֹ דְּעַר גְּעַפֶּאלֶענַעַר אִיד, הַפְּחוֹת שְׂבַפְּחוֹתִים, דְּעַר קְלַעֲנֶסְטַעַר פֿון דִּי קְלַעֲנֶסְטַעַ - אִזוּ נֶאָכְאָלֶץ טוֹיִזְנֶטַעַר מֵאל מְעַר אִוּן הַיִּלְיָגֶר פֿון אַ גוֹי.

דָּאָס אִזוּ אַ זַאף וּוּאָס מֵאָכֵט פֿרִיִּילִיךְ, בִּיז אַנְדֶּעַרַע זַאכֵן קַעַן דְּעַר יֶצֶר הָרַע צַעַבְרַעַכֵן; דְּעַר יֶצֶר הָרַע קַעַן טְרַעַפֵן אִינ יַעֲדַע זַאף חֶסְרוֹנוֹת, אָבְעַר מִיט דִּי שְׂמַחָה פֿון 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי' - דָּאָס קוּמֵט פּוֹנַעַם אַיִיבַעַרְשְׁטֵן, 'דְּעַר אַיִיבַעַרְשְׁטַעַר הָאֵט רַחֲמָנוֹת גְּעַהָאֵט אוֹיף מִיר אִוּן מִיר נִישְׁט גְּעַמֵאָכֵט פֶּאָר אַ גוֹי'; בִּיז דַּעַם קַעַן דְּעַר יֶצֶר הָרַע נִישְׁט צַעַבְרַעַכֵן.

דְּעַר רַבִּי פִּירֵט אוֹיִס דִּי מַעֲשֵׂה אַז דְּעַר צַדִּיק הָאֵט זִיף אַנְגֶּעוּהוֹיבֵן מַחֲוִי זַיַּין מִיט דַּעַם, עַר אִזוּ גְּעוּוּאֵרֵן מְעַר אִוּן מְעַר פֿרִיִּילִיךְ, בִּיז עַר אִזוּ צוּגַעַקוּמַעַן צו דִּי שְׂמַחָה וּוּאָס מִלְּשָׁה רַבִּינוֹ הָאֵט גְּעַהָאֵט בְּשַׁעַת עַר אִזוּ אַרוֹיף אִינ הַיִּמֶל מְקַבֵּל זַיַּין דִּי לוֹחֹת, עַיִן שֵׁם דִּי גַאנְצַע מַעֲשֵׂה בְּאַרִיכוֹת.

דאס איז די עצה צו זיין פרייליך; אז מען טראכט אריין די גרויסע חסד השם אז מיר זענען אידן, מיר זענען נישט קיין גוים; דאס איז א זאך וואס מאכט פרייליך, כל שכן אז מיר זענען פול מיט מצות, מיר טוען א גאנצן טאג דעם ווילן פונעם אייבערשטן, פון דעם ווערט מען פרייליך.

זייט שטארק מיט אייער עבודת השם, זאגט ווייטער תהלים יעדן טאג און חזר'ט די דרייצן אני מאמין; בעיקר די ערשטע אני מאמין. אמונה שטארקט דעם מענטש מיט א שטארקייט וואס איז נישט מעגליך צו צעברעכן.

ועל כולם, רעדט צום אייבערשטן אויף אייער אייגענע שפראך; בעטס אים אויף אייער מאמע לשון וואס איר דארפט. בעטס דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, איך וויל זיין שטענדיג פרייליך, איך וויל שטענדיג שמיכלען, זיין פאזעטיוו, שטענדיג געדענקען פון דיר"; מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ן.

...

ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן ווען מיינע קינדער לערנען
נישט אין ברסלב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהאט געשריבן פאר'ן ראש ישיבה שליט"א איבער מיינע קינדער וואס מען מאכט זיי פאר פראבלעמען אין די מוסדות כדי צו מאכן געלט אויף זיי, איך וויל זייער שטארק זיי אריינשיקן אין די ברסלב'ע מוסדות, אבער דערווייל וויל מיין ווייב נישט הערן דערפון.

איך פאלג וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו] נישט זיך צו קריגן מיר איר, איך זאל נישט רעדן פון דעם, וואס קען איך אבער טון? מיין הארץ גייט מיר אויס פאר מיינע קינדער, איך וויל אזוי שטארק זיי זאלן לערנען אין בית פיגא.

איך האב געזאגט פאר מיינע טעכטער ביי די סעודה אז שבת איז די בעסטע טאג פון די וואך, האבן זיי געזאגט אז אויך זונטאג איז די שענסטע טאג פון די וואך, ווייל זונטאג איז אויך נישטא קיין סקול.

איך בעט דער ראש ישיבה זאל נישט זיין ברוגז אויף מיר, אבער איך האלט עס נישט אויס, איך וויל מיינע טעכטער זאלן האבן די זיסע לעבן וואס מען באקומט ביים רבי'ן, וואס קען איך טון?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמות, י"ח טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי נישט דו חק את השעה; די הייליגע חכמים זאגן (ברכות סד.): "כל הדוחק את השעה - השעה דוחקתו", מען זאל זיך נישט עקשנען אז עס מוז יעצט זיין אזוי און אזוי; דו ביסט גערעכט מיט דעם וואס דו ווילסט אז דייןע קינדער זאלן באקומען די לימודים אזוי ווי דו לעבסט, דו ווילסט זיי זאלן אויף לעבן פיר און צוואנציג שעה מיט'ן אייבערשטן, זיי זאלן לעבן מיט דאנקען דעם אייבערשטן, רעדן צום אייבערשטן; אבער אז דיין ווייב עקשנט זיך, זי וויל נישט הערן פון גארנישט - זאלסטו האבן שכל נישט צו רעדן פון דעם.

דו וואוינסט דאך סמוך ונראה צום ציון פון הייליגן רבי'ן זכותו יגן עלינו פון סאטמער, גיי ארויף יעדן טאג דארט צום ציון און בעט פאר דיר, פאר דייןע דורות און פאר אלע אידן; ביי א ציון פון א צדיק קען מען פועל'ן גרויסע ישועות. דערצייל אלעס וואס גייט אריבער מיט דייןע קינדער, ווי שטארק דו ווילסט זיי זאלן באקומען א הייליגע חינוך, אן ערליכן חינוך; בעט דעם אייבערשטן זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן, און אלע דורות זאלן זיין ערליך.

דיין ווייב זאלסטו נאר אויפבויען; געב איר גוטע ווערטער, א ווייב

דַּאָרְף מֵעַן גַּעְבֵּן אַסְאָף גּוֹטֵע ווערְטֵער. אַז דוּ הָאָסְט נִישֵׁט קִיין גַּעְלֵט - זאַלְסְטוּ אִיר בַּאֲרוּאִיגֵן, זָאג אִיר: "נֶאָד אַבִּיסְל גִּיט זײן גְּרוֹיס שְׁפֵע, אִיךְ וועל דִיר אַלֶעס גַּעְבֵּן וואס דו ווִילְסְט"; מִיט דַעם וועסְטו אַרײַנְבֶּרֶענְגֵען דִי שְׂכִינָה הַקְדוּשָׁה אִין שְׁטוּב, עַס וועט זײן אַלֶע בְּרָכוֹת בִּי דִיר אִין שְׁטוּב.
דַּער אַיִבֶּעֲרִשְׁטֵער זַאל הַעֲלֵפֵן זאַלְסְט הָאָבֵן הַצְּלַחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים.

...

דַּער בְּרִיוּ צו וועלְכֵע דִי אויבְנֵדֶרְמאַנְטֵע שְׂאֵלָה בַּאֲצִיט זײַךְ:
מֵעַן מַאכְט קִינְדֶּער פֿאַר פֿאַרְאַבְלֶעמֶען, צו מַאכֵן גַּעְלֵט דַּערוּיף
בַּעֲזַרְת ה' יתְבַרֵךְ - ד' פְּרִשְׁת מִקֵּץ, כ"ח כִּסְלִיו, ד' דְּחַנּוּכָה, שְׁנַת תִּשְׁפ"ב לִפְּק
לְכַבּוֹד מִיִּין טִיעֶרֶער ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ בַּעַט דִיר זײַער, רַעַד נִישֵׁט צו דײַן ווייב פּוֹן אַרײַנְשִׁיקֵן דִי קִינְדֶּער
אִין אונְזֶערֶע מוֹסְדוֹת, זִי קֶען עַס נִישֵׁט נַעמֶען, זִי ווערְט פֿשוֹט מְשׁוּגַע ווען
דו רַעַדְסְט פּוֹן דַּעם.

אִיךְ ווייס אַז עַס גִּיט דִיר מִמֶּשׁ אִין לַעְבֵּן אַז דײַנֶע קִינְדֶּער זַאלֵן קוּמֶען
אִין אונְזֶער מוֹסֵד, דו הָאָלְסְט נִישֵׁט אויס אַז מֵעַן מַאכְט פּוֹן זײ אַ קַעיס, מֵעַן
מַאכְט זײ פֿאַר סְפֵעֲצִיעֶלֶע קִינְדֶּער, מֵעַן רִיט אויף דִיר הַשֵּׁם יִשְׁמְרִינוּ. אַזײ
טוט מֵעַן לײדֶּער מִיט צַעַנְדִּלִיגֶער הוּנְדֶּרְטֵער קִינְדֶּער, מֵעַן מַאכְט פּוֹן קִינְדֶּער
אַ בִּיזְנֶעס, מֵעַן מַאכְט זײ פֿאַר פֿאַרְאַבְלֶעמֶען פֿדִי דִי שְׂטָאט זַאל גַּעְבֵּן גַּעְלֵט
הַשֵּׁם יִרְחֵם. דַּאָךְ בַּעַט אִיךְ דִיר, לַאז אָפּ דײַן ווייב, זִי קֶען דַּאס נִישֵׁט נַעמֶען;
זִי הַעֲרֵט נֶאָר דַּאס וואַרְט 'בְּרִסְלִיבֶּער מוֹסְדוֹת' - ווערְט זִי מִמֶּשׁ צַעַדֶּרִיט.

דו הָאָסְט אִיין בְּרִירָה, גִּי צוּם אַיִבֶּעֲרִשְׁטֵן; בַּעַט אִים: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
הַעֲלֵף מִיר מִינֶע קִינְדֶּער זַאלֵן אויסְוואַקֶסן עַרְלִיךְ און גַּעזוּנְט בְּרוּח וּנְפֶשׁ,
הַעֲלֵף מִיר מִינֶע דוּרוֹת זַאלֵן הָאָבֵן אֲמוּנָה אִין דִיר בַּאֲשַׁעֲפֶער און אֲמוּנָה אִין
צִדִּיקִים, זײ זַאלֵן לַעְבֵּן מִיט הִיילִיגֶע צִדִּיקִים, זײ זַאלֵן מְקוּרֵב ווערֵן צוּם
הִיילִיגֵן רַבִּיין צוּזאַמֶען מִיט אַלֶע אִידִין".

דַּאס אִיז דִי וועג צו בַּאקוּמֶען וואס מֵעַן וויל, וואס מֵעַן דַּאָרף; תְּפִלָּה
און נַאכְאַמַּאל תְּפִלָּה.

ברודער טייערער, זיי ממשיך מיט'ן העלפן דעם הייליגן רבי'ן, העלף די מוסדות; ביי מיר איז דער עיקר די יוגענט. איך האב ברוך השם אסאך ארבעט, אלעס איז ביי מיר א טפל אנטקעגן די חדר און מיידל סקול. ביז דערנוייל האבן מיר שוין מוסדות אין דריי שטעט, אין וויליאמסבורג, אין קרית יואל און אין ליבערטי, נאך אביסל עפענען מיר אין מאנסי און אזוי ווייטער וועלן מיר איינגעמען די וועלט מיט תפלה והתבודדות, דער בעל תפלה מיט'ן גיבור גייען ארום פון שטאט צו שטאט, מען נעמט אלעס איין מיט איין פונד, צוריק צו ברענגען אלעמען צום קעניג (ספורי מעשיות, מעשה יב).
 "קייין יאוש איז גארנישט פארהאנען" - האט דער רבי געזאגט (לקויטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח); אז דער רבי האט אזוי געזאגט - איז טאקע אזוי, דארף מען דאך זייער פרייליך זיין!

[...]

מעג מען זאגן תהלים ביינאכט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער הנאה פון די שיעורים און עס געבט מיר אסאך חיזוק.

איך וואלט זייער געוואלט וויסן אויב מען מעג זאגן תהלים ביינאכט, איך וויל זאגן

תהלים אבער נישט אייביג האב איך צייט, איך קען נאר זאגן ביינאכט.

יישר פנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ה' פרשת שמות, כ' טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

... תתק'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ברענגט פון פוסקים (אשל אברהם מהרב הקדוש

מבוטשטאטש זכותו יגן עלינו, אורח חיים סימן רלח, סעיף ב) אז מען מעג זאגן תהלים

ביינאכט, ווייל מען זאגט דאס דרך בקשה, איז דאס נישט אינעם כלל פון

לערנען תורה שבכתב.

שטארקט זיך מיט זאגן תהלים. דער הייליגער רבי האט אונז אנטיפלעקט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג) אז זאגן תהלים ברענגט צו זייער גרויסע זאכן, עס ברענגט צו תשובה שלימה, עס ווייזט די וועג ווי אזוי צו ווערן נאנט צום אייבערשטן.

עס איז וויכטיג צו וויסן, ווען מען זאגט תהלים קען מען רעדן צום אייבערשטן, עס איז נישט קיין הפסק; באמת איז די גאנצע תהלים די התבודדות פון דוד המלך, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן סח), דוד המלך האט זיך נישט געקענט מתבודד זיין דורך טאג, ער איז געווען א קעניג, ער איז געווען ארוםגענומען מיט זיינע באדינער און סאלדאטן; ער האט געהאט אזויפיל צרות, ווען האט ער זיך געקענט מתבודד זיין? זאגט דער רבי, ווען ער איז געגאנגען שלאפן, אין בעט האט ער גערעדט צום אייבערשטן, אונטערן דעק האט ער געוויינט צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים ו, ז): "אשחה בכל לילה מטתי", איך שמועס מיטן אייבערשטן בינאכט אין מיין בעט, "בדמעת", מיט מיינע טרערן, "ערשי אמה", ווערט מיין בעט נאס; איז גוט ווען מען זאגט תהלים אריינצופלעכטן אייגענע תפילות, בקשות און לויב.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

...

דארף מען גיין זיך זוכן בזיונות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער ראש ישיבה רעדט אלץ פון די גרויסקייט פון בזיונות, האב איך געוואלט פֿרעגן אויב דאס מיינט אויך אז מען קען גיין צו א פלאץ וואס מען ווייסט אז מען וועט דארט האבן בזיונות? למשל גיין צו געוויסע בית המדרש וואו איך מוז נישט גיין, אבער איך פלעג דארט דאווענען פאר איך בין געגאנגען וואוינען אין אן אנדערע שטאט, און איך קום אהין

פון מאל צו מאל, איז דא אן ענין צו גיין צו א פלאץ וואס מען באקומט ביזונות? איך רעד נישט פון געפערליכע ביזונות, אז מען ווארפט מיד ארויס וכדומה, נאר שטילע ביזונות וואס מענטשן מאכן זיכער אז איך בין נישט באקוועם דארט. איך קען גיין דארט און באקומען די טשעפעס און עס אנגעמען פאר א תיקון, אדער קען איך גיין אין א צווייטע פלאץ וואו איך האב מיט קיינעם גארנישט; וואס איז די ריכטיגע וועג צו טון?

יִישָׁר פֶּחַ

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ב טבת, שְׁנַת תשפ"ב לְפָרֶט קָטָן

לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי רעדט טאקע איבער דאס גרויסקייט פון האבן ביזונות, אז מען שווייגט און מען ענטפערט נישט - איז דאס א גרויסע תיקון פאר עבירות, מען פאררעכט מיט דעם אלצדינג. פון דער אנדערע זייט זאגט דער רבי (ספר המדות אות פחד, חלק ב', סימן ג): "מי שבורח מן הצרה, הוא פקח", א קלוגער מענטש אנטלויפט פון א צרה; איז וואס דארפסטו זיך זוכן צרות? וואס דארפסטו גיין צו א פלאץ וואו מען טשעפעט דיר?

אנשי שלומינו פלעגן זאגן, כדאי אויף צו מקבל זיין די תיקונים וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן ו): "ועקר התשובה כשישמע ביזונו, ידם וישתק", ווען מען הערט ווי מען פארשעמט און מען שווייגט אפ, דאס איז דער עיקר ווי אזוי מען טוט תשובה, - אז עס פעלט נישט אויס דאס אריבער צו גיין פון מענטשן, נאר מען קען האבן די תיקונים פון זיך אליינס; ווען מען קוקט זיך אן ווי אזוי מען זעט אויס, ווי אזוי מען פירט זיך, ווי מען פאלט אין נישט גוטע מעשים - דאס איז די גרעסטע ביזונו, און אז מען איז מקיים "ידם וישתק", מען גייט ווייטער אן אין לעבן, מען דינט ווייטער דעם אייבערשטן - איז דאס אליינס א תיקון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

יִישֵׁר פֶּח פֶּאָר אֱלֶע עֲצוֹת, שִׁיעוּרִים, אוֹן דְּרָשׁוֹת

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אִיד דָּאנֶק דְּעַם אִיבְּעֶרְשֶׁטֶן אוֹיף דְּעַם וּוּאָס אִיד הָאָב גְּעֶענְדִיגְט דִּי צֶענְטֶע מֵאָל שְׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, אוֹן אוֹיף גְּמֵרָא מִסְכַּת יְבָמוֹת וּוּאָס אִיד לְעָרֵן עַל סְדֵר הַש"ס; אִיד הָאָב נִישֶׁט קִיין ווערְטֶער זִיד צוּ בַּאדְאָנְקֶען פֶּאָר'ן רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א וּוּאָס הָאָט מִיר גְּעטוּיֶשֶׁט מִיין לְעָבֵן צוּם גּוּטֵן.

יעֲדַעַס מֵאָל דְּעַר יֵצֵר הֶרַע קוּמֵט צוּ מִיר מִיט זִינַע טַענּוֹת, פֶּאָרוּוּאָס אִיד בֵּין מְשׁוּגָע גְּעוּוּאָרֵן, פֶּאָרוּוּאָס אִיד הָאָב אָנְגֶּהוּיבֵן זִוכֵן נִייע וועגֵן, גַּעַב אִיד נֶאכְאָמֵאָל אַ קוּק אִיבְּעַר ווי אַזוי אִיד הָאָב אוֹיסְגֶעזֶען פֶּאָרְדֶּעם. אִיד בֵּין טַאקֶע גְּעגֶאנְגֶען יעדֶע נֶאכֵט צוּ אַ שִׁיעוּר וּוּאָס דְּעַר מְגִיד שִׁיעוּר דָּאָרְט הָאָט בְּאָמֶת פֿלִיסיג גְּעזָאגְט דְּעַם שִׁיעוּר, אָבְּעַר מִיט מִיר הָאָט עַס גָּאָרְנִישֶׁט גְּעֵהָאָט. אוֹן יעֲצֵט בְּרוּךְ הַשֵּׁם גִּיט נִישֶׁט אַרִיבְּעַר אַ טַאג אָן מְשִׁנְיֹת, גְּמֵרָא, בְּרִיתָא, חוּמֵשׁ רַש"י, מְדָרֵשׁ, לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, שִׁחוֹת הַר"ן, אוֹצֵר הָאֲמוּנָה, עֲצוֹתוֹ אֲמוּנָה, תְּהֵלִים, שוֹלְחַן עָרוּךְ מַחֲבֵר רַמ"א. אוֹן אִיד בֵּין נֶאדָּ אִיד בְּרוּךְ הַשֵּׁם פֶּאָרְנוּמֶען מִיט מִינַע טִיעֶרַע קִינְדֶּער בְּלֵי עֵין הֶרַע; אִיד אַרְבַּעַט אִין אַ חֵדֵר, אוֹן נֶאכְאָלֶץ קוּם אִיד אָן זִיעֶר פִּיל.

יִישֵׁר פֶּח פֶּאָר אֱלֶע עֲצוֹת, שִׁיעוּרִים אוֹן דְּרָשׁוֹת, דָּאָס אִיז מִמֶּשׁ לִפְט צוּ אֶטְעֶמֶן. דְּעַר אִיבְּעֶרְשֶׁטֶר זָאל הֶעֱלֶפֶן דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה זָאל ווייטֶער קֶענֶען מְרַבֵּיץ תּוֹרָה זִיין אָן קִיין שְׁטֶערוּנְגֶען, מִיט אַסֵּאד הַצְּלָחָה אוֹן נַחַת מִיט אֱלֶעס גּוּטֵס.

נ. ב. אִיד שְׂרִיבֵיב דְּעַם בְּרִיוּ זִיד צוּ בַּאדְאָנְקֶען, נִישֶׁט אֱלֶס אַ שְׂאֵלָה.

יִישֵׁר פֶּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ב טַבַּת, שְׁנַת תִּשְׁפ"ב לְפָרֶט קָטָן

לְכַבּוֹד ... נִרוֹ זָאִיר

אִיד הָאָב עֶרְהֵאֲלֶטֶן דִּיין בְּרִיוּ.

בֵּי דִי עֶרְשֶׁטֶע מַעֲשֶׂה וּוּאָס דְּעַר רַבִּי הָאָט דְּעֶרְצִיילֶט (סְפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה א) ווי מְעַן הָאָט אָפְּגֶעֶרְעֶדֶט דְּעַם שְׁנֵי לְמַלְכוּת, ווען דְּעַר ווִילְדֶּער מְעַנְטֶשׁ אִיז

גַּעְקוּמֶען צוּם שְׁנֵי לְמַלְכוּת אוּן אַיִם אָפֿגֿעֶרֶדֶט, עֶר הָאט אַיִם גַּעזאַגט: "מֶען
הָאט דִיר אַיִנגֶערֶדֶט אַ נאַרִישְקֵיט", אוּן אַיִם גַּעשִׁיקט צו זײַן בְּרוּדער וואס
איז מְמוּנָה אויף די עוֹפוֹת, יַעֲנֶער בְּרוּדער הָאט אַיִם אויף אָפֿגֿעֶרֶדֶט אוּן
גַּעזאַגט: "מֶען הָאט דִיר אַ נאַרִישְקֵיט אַיִנגֶערֶדֶט", אוּן אַיִם גַּעשִׁיקט צו
זײַן בְּרוּדער, דער וואס איז מְמוּנָה אויף די ווײַנֶטן; אַלֶע גְרוֹיסֶע ווײַלֶדֶע
מַעֲנִטְשֵׁן הָאבֵן אָפֿגֿעֶלֶאכֶט פֿון דַעם שְׁנֵי לְמַלְכוּת.

זאַגט דער רַבִּי, דער שְׁנֵי לְמַלְכוּת הָאט זײער גַעוויינט אוּן הָאט פֿאַר
אַלֶעמֶען גַעעֲנִטְפֶערט דַעם זַעלְבֵן לְשׁוֹן: "עֵס איז בְּנֹדַאי יָא דָא!" זײ הָאבֵן
אַיִם גַּעזאַגט: "מֶען הָאט דִיר אַיִנגֶערֶדֶט אַ נאַרִישְקֵיט", אוּן עֶר זאַגט זײ
דַעם לְשׁוֹן: "עֵס איז בְּנֹדַאי יָא דָא!" זאַגט מוֹהֶרָא"ש, די רַאשֵׁי תִיבוֹת פֿון די
ווערְטער: "בְּנֹדַאי יָא דָא" איז "בְּיָד", אַיִן מײַן הָאנט; קוק וואס אַיִם הָאב
אַיִן מײַנֶע הַעֲנִט.

די ווײַלֶדֶע מַעֲנִטְשֵׁן, די מַתְנַגְדִים מַאכֵן חוֹזֵק: 'עֵס איז נִישֶׁט קײַן גוֹטֶע
פֿלאַץ, זײ שְׁפֶעטן פֿון די עֲצוֹת וואס מִיר הַעֲרֵן פֿון רַבִּי'ן; וואס איז די עֲצָה
נִישֶׁט צו ווערֵן צַעפֿאַלן? אַיִם קוק אַיִן מײַן הָאנט! וואס הָאב אַיִם אַיִן הָאנט?
אַיִם זַע וואס דער צִדִיק גַעבֶט מִיר; דער רַבִּי גַעבֶט מִיר לַעֲרַנֶען תּוֹרָה, אַיִם
הָאב שִׁיעוּרִים פֿסֶדֶרֶן בְּכָל הַתּוֹרָה כּוֹלָה, אַיִם עֲנִדִיג יַעֲדֶע וואָף די פֿרָשָׁה שְׁנַיִם
מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם מִיט רַשִׁי, אַיִם הָאב אַ שִׁיעוּר אַיִן מְשֻׁנוֹת, אַיִם זאַג
פֿרַקִים מְשֻׁנוֹת; אַיִם הָאב שׁוִיִן מְסִיִם גַעווען עֲטְלִיכֶע מַאל שְׁשָׁה סְדְרֵי
מְשֻׁנָה. אַזוֹי אויף מִיט גְמָרָא, אוּן אַזוֹי ווײַטער. אַיִם קוק אַיִן מײַן הָאנט, אַיִם
זַע וואס אַיִם הָאב אַיִן הָאנט, אַיִם דאַווען, אַיִם בֵּין זײַ מַתְבוֹדֶד, אַיִם לַעֲב
שׁוִיִן מִיט מײַן ווײַב, אַיִם בֵּין מַחֲנֶה מײַנֶע קִינֶדער, אַיִם הָאב פּוֹלֶע אוֹצְרוֹת
אַיִן מײַן הָאנט.

דאַס איז גַעווען די שְׁטאַרְקֵיט פֿונַעם שְׁנֵי לְמַלְכוּת, עֶר הָאט אַלֶץ
גַעקוקט אַיִן זײַן הָאנט, 'וואס בַּאקוּם אַיִם בַּיִם צִדִיק?' אוּן דאַס איז די
שְׁטאַרְקֵיט פֿון תְּלִמִידֵי הַיֵּכֶל הַקּוֹדֶשׁ. ווען עֵס קומֶען מַתְנַגְדִים, סײַ מַתְנַגְדִים
אַיִן די לְבוּשׁ פֿון אַ מַעֲנִטְשׁ, סײַ מַתְנַגְדִים אַיִן מַחַ מַחְשָׁבָה, די אַלֶע סאַרט
בלְבוּלִים וואס קומֶען אַרײַן אַיִן פֿרִישֶׁע מְקוֹרְבִים: 'בֵּין אַיִם יָא אַיִן אַ גוֹטֶע

פֿלאַץ? בין איך אין אַ משוגע'נע פֿלאַץ? מען האט נאָ געהאלטן פון די פֿלאַץ? מען האט נישט געהאלטן פון די פֿלאַץ? – איז די וויכטיגסטע זאך צו קוקן: 'וואס האב איך אין מיין האנט?'

אזוי ווי בגשמיות לאזט זיך אַ מענטש נישט נארן, ער קוקט שטענדיג אויב ער איז מרויח; קיינער ארבעט נישט בחנם, קיינער וועט נישט ארבעטן אין אַ פֿלאַץ וואס מען צאלט נישט, קיינער וועט נישט ארבעטן אויב מען איז נישט מרויח גוטע רווחים; אזוי, און נאך מער – איז ברוחניות. אז איך דריי זיך אין אַ פֿלאַץ, איך האב געטראפן אַ רבי, א מורה דרך, אן ערליכער איד, א חבורה – דארף איך שטענדיג קוקן אויב איך בין מרויח; אויב בין איך מרויח, איך לערן, איך באוועגן, איך באקום שלום בית. אויב מען האט נאָ געהאלטן פון דעם פֿלאַץ אָדער נישט – דאס גייט מיר שוין נישט אָן, איך קוק "ביד" – אין מיין האנט.

גיי ווייטער אָן מיט דיינע שיעורים כסדרן; לערן משניות נאכאמאל און נאכאמאל אָן אן ענדע, און לערן ווייטער ש"ס כסדרן, הלכה, און דעם רבינ'ס ספרים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס האט דער רבי דערציילט "אזוי פירט דער אייבערשטער די וועלט"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל וויסן וואו איך קען טרעפן די מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט, וואס די סוף פון די מעשה זעט אויס אז עס ענדיגט זיך נישט גוט, אבער דער רבי האט אויסגעפירט: "אזוי פירט דער אייבערשטער זיין וועלט", וואס איז געווען די מעשה און וואו קען איך עס זען?

יישר פח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ב טַבַּת, שְׁנַת תִּשְׁפ"ב לְפָרֵט קָטָן
לְכַבּוּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיף הָאב עֲרֵהֲאֵלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

די מַעֲשֵׂה וְוֵעֵרְט גַּעבְרַענְגֵט אין שִׁיחֹת מוֹהֲרָא"ש חֶלֶק א אֹת אֲמוּנָה,
די עֲרֵשְׁטַע שְׁטִיקֵל אין שִׁיחֹת מוֹהֲרָא"ש. דָּאָרְט אִיז פֿאַרְשְׁרִיבֵן די מַעֲשֵׂה
אָזוי ווי מוֹהֲרָא"ש הָאט עֵס דְּעֶרְצִיילֵט; דָּא הָאסְטוּ די מַעֲשֵׂה פּוֹנֶקְטִילִיף אָזוי
ווי מוֹהֲרָא"ש הָאט דָּאס מְקַבֵּל גַּעוּוֵען:

דְּעֵר הֵיילִיגֶער רַבִּי הָאט דְּעֶרְצִיילֵט פֿאַר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ אַז עֵס אִיז אַמֶּאל
גַּעוּוֵען אַ אִיד מִיט אַ שְׁיִינַע גְרוֹיֶסע מִשְׁפָּחָה מִיט קִינְדֵער, עַר הָאט זײַף אָבֵער
זײַעֵר גַּעמוֹטִשְׁעט אויף פֿרַנְסָה, עַר אִיז גַּעוּוֵען אַ גְרוֹיֶסער אַרַעמֶאן, עַר
פֿלֶעגֵט אָפֿדִינְגֵען די קֶרַעטִשְׁמַע פּוֹנַעם פֿרִיץ יַעֲדַעס יָאר, אָבֵער די קֶרַעטִשְׁמַע
הָאט קוִים אַרײַנגַעבְרַענְגֵט עֶפֶס גַּעֲלֵט, עֵס הָאט בְּכֻלָּל נִישְׁט גַּעקֶלַעקֵט אויף
זײַנַע טָאג טַעגֶלייף הוֹצָאוֹת, און זִכְעֵר אִיז נִישְׁט אַרײַנגַעקוֹמַען גַּענוִיג צו
קַענַען צָאלֵן פֿאַר'ן פֿרִיץ די ראַטֵע, עַר פֿלֶעגֵט דָּאָרְפֵן בָּאָרְגֵן גַּעֲלֵט צו קַענַען
צָאלֵן פֿאַר'ן פֿרִיץ.

יַעֲדַעס יָאר ווען עֵס אִיז גַּעקוֹמַען די צײַט צו צָאלֵן די יַעֲרִיכֵע ראַטֵע,
הָאט דְּעֵר פֿרִיץ עֵס נִישְׁט גַּעוואָלט נֶאכְאָמֶאל פֿאַרדִינְגֵען פֿאַר אִים, ווייל עַר
הָאט דָּאָף נִישְׁט גַּעהָאט צו צָאלֵן גַּעהֶעריג, דְּעֵר פֿרִיץ הָאט גַּעוואָלט טֶרַעפֵן
אַ צווייטן וואס זָאל אִיבֶּערנֶעמַען די קֶרַעטִשְׁמַע, אָבֵער אִידיִשֶׁע קִינְדֵער
הָאבֵן רַחֲמֹנוֹת גַּעהָאט אויף דַּעם אַרַעמֶאן, קִינְדֵער הָאט נִישְׁט גַּעוואָלט
אָפֿדִינְגֵען די קֶרַעטִשְׁמַע, וויסֵנדיג אַז דָּאס לַעבֵן פּוֹן דַּעם אַרַעמֶאן מִיט זײַנַע
קִינְדֵער אִיז אַנגַעוואַנְדֵן אִין דַּעם, און אָזוי ווי דְּעֵר פֿרִיץ הָאט נִישְׁט גַּעקַענֵט
טֶרַעפֵן אַ צווייטן, הָאט עַר עֵס ווידֵער גַּעדָּארְפֵט פֿאַרדִינְגֵען פֿאַר דַּעם
אַרַעמֶאן פֿאַר נָאָף אַ יָאר.

אִיין יָאר אִיז אַנגַעקוֹמַען דָּאָרְט אַ שְׁלֶעכְטֵער מַענְטִש, אַ גְרוֹיֶסער רִשָׁע און
גַּבֵר אֲלִים, און עַר אִיז גַּעגֶאנְגֵען צוים פֿרִיץ און גַּעזָאָגֵט אַז עַר אִיז גֵּרִיט צו

צֹאֵלָן פֶּאָר דִּי קְרַעַטְשְׁמַע פִּיל מְעַר גַּעֲלֵט פּוֹן דְּעַם אַרְעֵמָאן, און דְּעַר פֶּרִיץ הָאָט זיך זייער געפֿריידט און האָט טאַקע פֿאַרדינגען דִּי קְרַעַטְשְׁמַע פֶּאָר יַעֲנַעַם. דִּי אַרְטִיגֶע אִידן הָאָבן זיך געפֿעטן בִּי דְּעַם מְעַנְטֵשׁ עַר זַאל נִישְׁט דִּי שְׂרַעֲקֻלִיכֶע רִשְׁעוּת, ווי אַזוי קען עַר זיין אַזוי אַכְזָרִיּוּת דִּיג קעגן דְּעַם אַרְעֵמָאן מיט אַ שְׂטוֹב מיט קינדער, און יַעֲנַעַר מְעַנְטֵשׁ הָאָט בְּכֻלָּל נִישְׁט גֶעֱהָאָט קיין קינדער, זיי הָאָבן פֿרופֿירט מיט אַלע כּוֹחוֹת אִים צוּרִיקצוּהאַלְטֵן פּוֹן צוּ טוֹן דְּעַם רִשְׁעוּת דִּיגן אַקט, עַר הָאָט אַבְעַר זיך נִישְׁט צוּגְעֵהֶרְט צוּ קיינעם, און יא אַפֿגֶעדינגען דִּי קְרַעַטְשְׁמַע.

דְּעַר פֶּרִיץ הָאָט אַרויסגענוואָרפֿן דְּעַם אַרְעֵמָאן אויפֿן גאַס, עַר הָאָט נִישְׁט גֶעֱהָאָט קיין הויז וואו צו וואוינען, עַר הָאָט נִישְׁט גֶעֱהָאָט וואס צו עסן, עַר הָאָט נִישְׁט גֶעֱהָאָט מיט וואס צו פֿיטערן זיינע קינדער, און עַר איז געווען אַ גרויסער רַחֲמָנוּת.

פֶּאָר דְּעַם רִשְׁע וואס האָט אויסגעכאַפֿט דְּעַם אַרְעֵמָאן, האָט דִּי הַצִּלְחָה אַנגעהויבן שיינען, ווי נאַר עַר האָט אַפֿגֶעדינגען דִּי קְרַעַטְשְׁמַע איז עַר זייער רייך געוואָרן, און עַר איז אויף גֶעֱהָאָלפֿן געוואָרן מיט קינדער, און פֶּאָר מְעַנְטֵשֵׁן איז דאַס געווען זייער מאַדנע, פֶּאָר וואס זַאל דְּעַר אַייבֶּעֲרִשְׁטֶער געבן פֶּאָר דְּעַם רִשְׁע אַזאַ גרויסע הַצִּלְחָה?

און דְּעַר רַבִּי הָאָט אויסגעפֿירט דִּי מַעֲשֵׂה: "אַזוי פִּירט דְּעַר אַייבֶּעֲרִשְׁטֶער דִּי וועלט".

מיט דִּי מַעֲשֵׂה האָט דְּעַר רַבִּי געוואָלט אַיינבאַקן בִּי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ דִּי פֶּשׁוּט'ע אֲמוּנָה, נִישְׁט צוּ הָאָבן קיין קשיות אויפֿן אַייבֶּעֲרִשְׁטֵן, אַפִּילוּ מ'זעט ווי אַ רִשְׁע איז גאַר שְׂטאַרק מצליח, מְעַנְטֵשֵׁן טוען שְׂרַעֲקֻלִיכֶע רִשְׁעוּת פֶּאָר אַנדערע און מ'זעט נִישְׁט זיי זאַלן באַשְׂטְרַאפֿט ווערן אויף דְּעַם, פֶּאָרְקֶרַט, עס גייט זיי נאַר בַּעֲסֶער און בַּעֲסֶער, טאַר אַבְעַר נִישְׁט ווערן אַפֿגֶעשְׁוואַכט דִּי אֲמוּנָה אַפִּילוּ מיט אַ הָאָר, מיר דאַרפֿן זיך שְׂטאַרְקֵן אַז אַפִּילוּ מיר פֶּאָרשטייען גאַרנישט, איז אַבְעַר דְּעַר אַמֵּת אַז דְּעַר אַייבֶּעֲרִשְׁטֶער ווייסט פּוֹנְקֵטְלִיך וואס עַר האָט צו טוֹן, אַלעס האָט אַ פּוֹנְקֵטְלִיכֶע חֲשׁוֹבֵן פּוֹן הַיָּמָל, אַפִּילוּ מיר פֶּאָרשטייען עס נִישְׁט.

דורך אַמוּנָה פֿשוּטָה, גְּלִיבֵן אַז דָּער אַייבֶּערֶשְׁטער פֿירט אַלעס, עס איז גאַרנישט דא אױסער'ן אַייבֶּערֶשְׁטן, קיין שום זאך פּאַסירט נישט פון זיך אליין, אַלעס האט גענויעם גוטן חֶשְׁבֹּן פון הימל, אַפּילו ווען פאר אונזערע אױגן זעט עס אױס מאַדנע, אָבער אַז מ'לייגט זיך אַרײַן אין אַמוּנָה פֿשוּטָה קען מען זוכה זיין צוצוקומען צו גאר גרויסע מדריגות, צו אַ בְּחִינָה פון רצון, רַענָא דְרַעוּיִן, און זוכה זיין משיג צו זיין פאַרנוואס עס זענען דא צדיקים וואס גייט זיי שלעכט, און פאר רשעים גייט גאר גוט (עײַן לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ה').

דער אַייבֶּערֶשְׁטער זאל העלפֿן זאַלסט האבן העלחה אין אַלע ענינים.

...

וואס טוט מען מיט אַ קינד וואס מאכט נאס?

שאלה:

לְכַבֹּד דָּער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן דעם ראש ישיבה שליט"א, מיין זון איז זיבן יאר אלט און ער מאכט יעדע נאכט נאס, וואס איז די עצה?

איך בעט יעדן טאג דעם אַייבֶּערֶשְׁטן אַז דער ראש ישיבה זאל האבן כח ממשיך צו זיין. דער ראש ישיבה ראטעוועט מיין עתיד אויף די וועלט און יענע וועלט, איך האף איך זאל אַייביג בלייבן ביי די שכל און עס געדענקען.

יישר כח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך - יום א' פֿרֶשֶׁת וַאֲרָא, כ"ב טבת, שְׁנַת תִּשְׁפ"ב לְפָרֶט קָטָן לְכַבֹּד ... גְּרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

געב זייער אַכטונג ער זאל נישט ווערן צעפֿראכֿן פון דעם, די געשוויסטער דארפֿן נישט מיט האלטן, ווייל די זאך פון נאס מאכֿן גייט אריבער מיט די צייט, ווען מען ווערט עלטער - גייט דאס אַוועק; אָבער די אַנדערע זאך, די זאך פון ווערן פאַרשעמט און צעקלאַפֿט - דאס איז אַ זאך

וואס בלייבט דעם גאנצן לעבן, עס מאכט חרוב דעם עתיד.

ווערט נישט פארלוירן אז ער דערנוועקט זיך נישט, עס איז א זאך וואס פאסירט ביי אסאך קינדער. איך האב דאס געהאט ביי מיינע קינדער, איך האב זיי מחזק געווען זיי זאלן בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, און תפלה העלפט, תפלה טוישט די טבע, תפלה איז די שטערקסטע זאך; מען דארף נאר האבן סבלנות, מען דארף בעטן און ווארטן, און בעטן און ווארטן - ביז מען זעט די ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי מאכט מען דער יום טוב זאל זיין פרייליך?

שאַלָה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מיר האלטן שוין היבש נאך חנוכה, אבער איך בין נאכאלץ געבליבן מיט שווערע געפילן פון דעם יום טוב, און די זעלבע סארט פראבלעמען מאכן זיך אויך ביי אנדערע צייטן; איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט האבן אן עצה פאר מיר.

איך פלעג אמאל אריינלייגן אסאך פחות אין די חנוכה ליכט, איך האב אליין צוגעגרייט די קנויטן, איך בין געגאנגען אין מקוה פאר'ן צינדן, און נאך, אבער מיט די יארן האב איך עס אויפגעהערט צו טון, איך קויף די ליכט וואס איז גרייט גלייך צום צינדן, אבער יעדעס מאל איך צינד עס אן שפיר איך ממש ווי א פרייער איד וואס צינדט אן א לעקטער-מנורה.

נאך די חתונה בין איך געגאנגען אפאר יאר מיט א שטריימל ביים צינדן, אבער איינמאל האט מיין ווייב מיר געפרעגט פארוואס איך גיי מיט א שטריימל ווען מיין טאטע גייט נישט, איך האב נישט געוויסט וואס איר צו ענטפערן און דעריבער האב איך אויפגעהערט צו גיין מיט א שטריימל. יעצט ווען מיינע קינדער זענען אונטערגעוואקסן האב איך געוואלט צוריק טוישן, אבער איך ווייס נישט ווי אזוי מ'טוישט פון איין טאג אויפ'ן צווייטן.

אויף ביים זיצן ביי די חנוכה לעכט האב איך פֿרובירט צו רעדן אביסל צום אייבערשטן, אבער איך האב נישט געהאט קיין שום געפיל. דאס האט מיר געמאכט טראכטן אז מסתמא בין איך זייער א נידריגער מענטש אז איך פיל נישט גארנישט, ווייל אנדערע ערליכע אידן ווערן זייער צופלאמט ביי די חנוכה לעכט.

אויף וועגן שפילן דריידל מיט קוויטלעך אום חנוכה, איז יעדעס יאר דא א גאנצע וכוח ביי אונז, ווייל ביי מיין טאטע שפילט מען נישט קיין דריידל און נישט קיין קוויטלעך, אבער ביי מיין שווער שפילט מען ביידע. איך האב מורא געהאט דאס צו שפילן, ווייל איך האב געהערט אז עס איז נישט אויסגעהאלטן צו שפילן קוויטלעך, אבער מיין ווייב וויל פון גארנישט הערן, אויב איר טאטע האט געשפילט קוויטלעך, איז עס גוט.

דער יום טוב חנוכה וואס דארף צו זיין א ליכטיגע און פרייליכע יום טוב, איז ביי מיר זייער טרויעריג און דערביטערט, איך שפיר יעדעס יאר ווי אנשטאט די לעכטעלעך זאלן שיינען איז עס טונקל פאר מיר.

אפשר קען מיר דער ראש ישיבה שליט"א געבן חיזוק און הדרכה, ווייל עגליכע פראבלעמען חזר'ן זיך איבער אויך דורכאויס די יאר, נישט נאר אום חנוכה.

יישר כח

תשובה:

**בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר**

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס דארפסטו מער פון די מצוה אליינס? אז דו האסט זוכה געווען אנצוצינדן די הייליגע מנורה - דאס איז דאך די גרעסטע שמחה! וואס איז שייך העכער ווי טון די רצון פונעם אייבערשטן? די אלע זייטיגע זאכן איז אויך חשוב, מען מאכט עס נישט אנוועק, אבער מען דארף געדענקען זיך צו פרייען מיט די מצוה אליינס, אז מען טוט דעם רצון פונעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט מיר זאלן נישט זוכן די אלע חכמות וואס מאכן מרה שחורה. דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן מד):
"גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף

זיך זייער היטן פון חכמות, "כי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות כלל, והם רק דמיונות ושטותים ובלבולים גדולים", ווייל די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הייבט אן דינען דעם אייבערשטן זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס איז דמיונות, שטותים און קאפ דרייענישן, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות עליהם נאמר: יחי בהם, ולא שׁימות בהם", כי אין להם שום חיות כלל", די אלע וואס זענען פארנומען מיט חכמות און ספיקות זענען שטענדיג מסופק צי זיי האבן יוצא געווען די מצוה אדער נישט - די האבן נישט קיין שום חיות, "ותמיד הם במרה שחרה מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שלהם", זיי זענען שטענדיג דעפּרעסעט, זיי לעבן אלץ אין ספיקות, און די חומרות ווארפט זיי אריין אין מרה שחורה.

מאך זיך נישט נאריש מיט מאכן אייגענע קנויטן וכדומה; אז דו ווילסט מאכן אייגענע קנויטן - קענסטו מאכן, און אז דו האסט צייט און כח צו גיין אין מקוה - גיי און מקוה, און אז דו האסט נישט קיין צייט, כח און מוח פאר די זאכן - זאלסטו נישט זיין ביי זיך צעקלאפט, נאר גיי אנצינדן די מנוחה מיט די גרעסטע שמחה.

אזוי זאלסטו טון ביי אלע מצוות, טון די מצוה מיט די גרעסטע שמחה. עס איז נישט גוט צו ווארטן אויף געפילן, די אלע זאכן זענען פון עצבות ומרה שחורה; מענטשן רעדן זיך איין אז אויב מען וויינט ביי א מצוה, מען ווערט גוט דעפּרעסעט - דעמאלט איז דאס א געלונגענע מצוה, אויב מען זיצט ביי די מנוחה בעצבות, מען וויינט - דאס איז א געלונגענע חנופה, און אויב מען איז פרייליך מיט דעם אז מען איז א איד און מען צינדט די מנוחה, מען איז נישט טויט דעפּרעסעט - דעמאלט איז דאס א שוואכע חנופה.

אז דו וועסט זיין פרייליך וועלן אלע פראבלעמען אנוועק פאלן. עס וועט זיין שלום בית, עס וועט זיין געשמאק אין שטוב. דיין ווייב זוכט נישט דוקא

צוֹ שְׁפִילָן קְוִיטְלֶעךָ, זי וויל אַ פֿרײליכער מאן, אַ פֿרײליכע יום טוב, אַ פֿרײליכע צײט אין שטוב. זי זעט דיר אזוי דעפֿרעסט בײ די ליכט, זאָגט זי: "קום שְׁפִילָן קְוִיטְלֶעךָ"; זי בענקט זיך צוריק צו איר טאטן אין שטוב ווען מען איז געווען פֿרײליך. אז דו וועסט זײן פֿרײליך, דו וועסט שְׁמײכלען, דו וועסט טאנצן, דו וועסט איר געבן גוטע ווערטער - וועט זי נישט זוכן צו שְׁפִילָן דעם שְׁפִיל. צדיקים זאָגן אז עס ליגט אַ קליפּה אין די שְׁפִיל פון קְוִיטְלֶעךָ, בײ אונז האט מען דאס נישט געשפּילט, אַפּילו אַן געלט.

לײג אַנוועק אַלע חֲכָמוֹת, מען האט גאַרנישט פון חֲכָמוֹת. דער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן יב): "עֲקָר הַיְהוּדוֹת הוּא רַק לִילָף בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת", דער עיקר אידישקייט איז ווען אַ מענטש פֿירט זיך ווי אַ פֿשוט'ער איד, מיט תּמִימוֹת און פֿשִׁטוֹת; פֿרײ זיך מיט די מצוה אַליינס, דער רבי זאָגט (ספר המדות אות שמחה, סימן א): "כְּשֶׁאַדָּם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, זֶה סִימָן שְׁלֵבּוֹ שְׁלָם לְאַלְקִיו", ווען אַ מענטש פֿרײט זיך מיט די מצוֹת וואס ער טוט, איז אַ סִימָן אז ער איז אַן עֲרִלִיכֶער איד.

דער אײבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האבן העלחה אין אַלע ענינים.

...

האב איך ריכטיג גערעדט צו די קינדער פון קדושה?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישׁר פֶּת פֶּאָר אַלְעס וואס איך באקום פונעם ראש ישיבה, בעיקר די הרהורי תשובה, דאס געשמאק אין אידישקייט, זײן פֿרײליך צו זײן אַ איד און נאך זאכן וואס איך קען נישט אַנהײבן שרײבן און זאָגן.

איך בין אַ מלמד, און אזוי ווי איך הער פון דער ראש ישיבה או מען זאל רעדן צו די קינדער פון קדושה - טו איך אזוי, איך רעד צו די קינדער זײ זאלן זײן אַפּגעהיטן נישט פונם צו זײן בבֿרית, פֿאַרײַגט וואך ווען איך האב גערעדט צו די קינדער פון זײן אַפּגעהיטן, האט אַ אינגל אַנגעהויבן צו וויינען, איך האב אים געפֿרעגט פֿאַרוואס ער וויינט, האט ער

מיר געזאגט אז ער טוט די עבירה, איך האב אים געזאגט אז דער אייבערשטער איז מוחל ווען מען טוט תשובה, מען זאגט פאר'ן אייבערשטן אז מען גייט עס מער נישט טון. איך האב אים געזאגט ער זאל זאגן א קאפיטל תהלים, דערנאך האט ער נאכאלץ געוויינט בערך צען מינוט, ביז ער האט זיך בארואיגט. איך וויל וויסן אויב איך האב גוט געטון.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זייער גוט האסטו געטון. אשריך ואשרי חלקך אז דו ביסט א מלמד, דו לערנסט די קינדער תורה, יראת שמים, קדושה וטהרה. ליידער איז געווארן א נייע שיטה ביי מחנכים, נישט צו רעדן פון קדושה; דאס איז נישט גערעכט. ווי אזוי זאלן קינדער וויסן פון זיך אכטונג געבן פון קדושת היסוד, קדושת הברית?!

דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו פון סאטמער האט אנועק געשטעלט א תקנה אין זיינע מוסדות אז די מלמדים זאלן רעדן צו די קינדער פון קלייננויז אן איבער די הארבקייט פון שמירת הברית, פון נישט לייגן די הענט אויפ'ן ברית, נישט אנרירן און חס וחסיליה א צווייטער זאל קומען אנרירן.

עס איז דא אפגעכאפטע שמועסן פון אסיפות מלמדים, ווי רבנים, דינים און מלמדים טענה'ען זיך מיט'ן רבי'ן זכותו יגן עלינו; זיי פרגען: "אפשר זאל מען נישט רעדן צו קינדער פון קדושה, עס זענען דאך דא קינדער וואס ווייסן נישט בכלל פון וואס מען רעדט, וואס דארפן זיי יעצט אויסגעפונען פון דעם נסיון?" האט דער רבי זכותו יגן עלינו געזאגט: "עס איז נישט אמת; אלע קינדער וועלן דאך ביז אפאר יאר וויסן דערפון, דארף מען זיי אנגרייטן זיי זאלן זיין הייליג, נישט אנרירן דעם אות ברית קודש".

דְּעַר רַבֵּי הָאֵס דְּעַמְאַלְט דְּעַרמאַנט די מַעֲשֶׂה פֿון אַלְיָהוּ הַנְּבִיא, וואס
הָאֵס דְּעַרצִיילֵט (מִנָּא דְּבֵי אַלְיָהוּ רַבָּה, פֶּרֶק יח) : אִיף בֵּין אַמַּאל גְּעווען אַין אַ גְּרוֹיֶסע
שְׂטאַט אַין בָּבֶל וואו אִיף הָאב גְּעטראָפֿן אַ מְלַמֵּד וואס הָאט גְּעֵהאַט צוויי
הונדערט תְּלִמִּידִים אַין די יאָרְגֶענֶג פֿון אַכְצָן בִּיז צוואַנציג יאָר, נאָך אַ יאָר
בֵּין אִיף צוריק גַעקומען צו דער שְׂטאַט און אִיף הָאב מֶער נִישְׁט גְּעטראָפֿן
דַּעם מְלַמֵּד, הָאט מֶען מִיר גְּעזאַגט אַז דער מְלַמֵּד איז שוין גְּעשְׂטאַרְבֿן, אַזוי
אִיף זַענען גְּעשְׂטאַרְבֿן זיין ווייב און קינדער און אַלע תְּלִמִּידִים, עס זַענען
אַיבערגעבליבן בלויז עטליכע יונגע תְּלִמִּידִים, אִיף הָאב אָנגעהויבן זייער
שְׂטאַרק צו וויינען, פֿאַרן וואס דער מְלַמֵּד מיט זיין מִשְׁפָּחָה מיט די תְּלִמִּידִים
זַענען גְּעשְׂטאַרְבֿן, איז גַעקומען צו מִיר אַ מְלֶאָך פֿון הימל און גַעפֿרעגט:
אַלְיָהוּ, פֿאַרן וואס וויינסטו? הָאב אִיף אַיִם גְּעענטפֿערט: צי דען זאל אִיף
נִישְׁט וויינען, אַז די אַלע זַענען גְּעשְׂטאַרְבֿן...? וְאָמַר לִי: "לֹא יָפָה עֲשִׂיתָ
שְׂאֵתָה בּוֹכָה וּמִתְאַבֵּל וּמִתְאַנַּח עֲלֵיהֶם", הָאט מִיר דער מְלֶאָך גְּעזאַגט: וויין
נִישְׁט אַלְיָהוּ, אַמְרָתִי לוֹ: "מִפְּנֵי מָה?" וְאָמַר לִי: "שֶׁהֵן הָיוּ עוֹשִׂין דְּבָרִים
מְכַעְרִים וּדְבָרִים שְׂאִינֶן רְאוּיִין, וּמְקוּלְקָלִין בְּעַצְמָם, וְהָיוּ מוֹצִיאִין שְׂכָבֶת זְרַע
חֲנָם וְהָן לֹא הָיוּ יוֹדְעִין בְּעַצְמָן שֶׁהִמִּיתָה מִשִּׁגְתָּן", זיי האבן גַעטון שְׂמוֹצִיגַע
מַעֲשִׂים, זיי האבן גַעטון עבירות איינער מיט'ן צווייטן; הָאט דער הייליגער
רַבֵּי זְכוּתוֹ יָגַן עֲלֵינוּ פֿון סאַטמער אויסגעפֿירט: "זַעט מֶען פֿון דַּעם אַז עס
לִיגט אַ חוֹב אִיף די מְלִמִּידִים זיי זאַלן לַעֲרַנֶען מיט די קינדער די האַרְבֵּיקייט
פֿון פּוֹגֵם זיין בְּבְרִית".

זייער גוט האַסטו גַעטון אַז דו האַסט גַערעדט צום קינד פֿון תְּשׁוּבָה,
אַזוי דאַרף מֶען אַלץ טון, מֶען דאַרף רַעֲדֵן פֿון די האַרְבֵּיקייט און פֿון עוֹנָשִׁים,
און מֶען מוז ענדיגן מיט אַ וועג צו קענען זיין גוט, מֶען ענדיגט מיט די
גְּרוֹיֶסקייט פֿון תְּשׁוּבָה, ווען מֶען זאַגט דַּעם אייבערשטן: "אִיף גִּי זיין גוט,
אִיף גִּי זיין וואויל" - איז דער אייבערשטער מוֹחֵל.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן הַצְּלָחָה און סִייעֶתָא דְּשִׂמְיָא, זאַלסט
מַצְלִיחַ זיין מיט דייע קינדער און דייע תְּלִמִּידִים.

וואס טוט מען ווען די ווייב ווערט זייער אויפגערעגט און הייבט הענט?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מיר האבן ברוך השם א גוטע שלום בית, מיר ביידע ארבעטן אנועק צו געבן איינער פאר'ן צווייטן, אבער איך בין דאך נאר א מענטש, איך בין נאכנישט דער בעסטער מאן, און איך פארשטיי אז זי קען ווערן ברוגז, אבער צומאל גייט עס שוין צו ווייט, עס גייט מיט הענט. צום ביישפיל, זי איז ברוגז אז איך רעד צו איינעם אויפ'ן טעלעפאן; ווען זי וויל איך זאל אראפלייגן כאפ איך א טויך פון קולות און זי געבט מיר א בייס אריין אין מיין הענט. יעדע שטיק צייט ווען זי רעגט זיך אויף, שלאגט זי מיר פיזיש. ברוך השם אז איך האב כאטש שכל נישט צוריק צו טון, נאר זיך ארויסדרייטן און גיין צו א צווייטע צימער פאר אפאר מינוט ביז זי בארואיגט זיך, איך טשעפע איר נישט, בסך הכל איז זי ברוגז אויף זאכן וואס איך טו, למשל איך קום אהיים שפעט, אדער איך בין ארויסגעגאנגען ווען זי האט נישט געוואלט, און אזוי ווייטער. זי שפארט צו די טיר איך זאל נישט קעגען אריינקומען, דאס איז א האלבֶּע צרה, אבער ווען איך דריי זיך ארום מיט א צייכן אויפ'ן פנים, אדער געבט זי א צעברעד מינע ברילן, דאס טוט מיר זייער וויי.

פון אזויפיל דרשות וואס דער ראש ישיבה געבט - פארשטיי איך אז פרויען בלאזן און שרייען וכו', אבער שלאגן?! גראדזשען? אלעס איז בארעכטיגט?!
איך בעט דער ראש ישיבה זאל מיר העלפן ווייל איך קען נישט מער.

יישר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְּכַרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשַׁת וָאֲרָא, כ"ו טבת, שְׁנַת תְּשׁוּבָה לְפִרְט קָטָן
לְכַבֹּד ... יְרוּ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

רעדן אויפ'ן טעלעפאן און אהיים קומען שפעט טוט זייער וויי פאר א ווייב. עס זעט אפּשער אויס ווי א קלייניקייט, אזוי ווי דו לייגסט עס אראפ אינעם בריוו: 'וואס טו איך שוין אזוי שלעכט אויב איך קום אהיים שפעט, און איך רעד און שפיל זיך אויפ'ן טעלעפאן, פארדעם זאל זי ווערן אזוי ברוגז? ! זי פארלירט זיך און זי בייסט מיר, זי שלאגט מיר.'

וויל איף דיר זאגן אז דו ביסט נישט גערעכט, דו דארפסט מער אכטונג געבן אויף איר און זיין גרייט פאר איר; אזוי אויף אין די צייט ווען דו ביסט אין שטוב זאלסטו נישט זיין פארנומען מיט זייטיגע זאכן.

קיינער זאגט נישט אז א פרוי מעג זיך אזוי אויפפירן, קיינער געבט נישט גערעכט צו טון אזעלכע זאכן, אפילו בלאזן און שרייען איז נישט די וועג, און זיכער נישט ניצן הענט השם ישמרינו; אבער וויסן זאלסטו, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת ג:) : "נשים דעתן קלה", פרויען האבן נישט קיין שטארקע כח, א פרוי ווערט שנעל פארלוירן; נאך זאגן די הייליגע חכמים (בבא מציעא נט.) : "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו", א מענטש זאל זייער אכטונג געבן נישט צו טשעפען זיין ווייב, "שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה", ווייל פרויען וויינען זייער שנעל.

נישט אומזיסט האט דער רבי אונז זייער אנגעזאגט (שיחות ה"ן, סימן רסד) : "לכבד ולקור את אשתו", מכבד צו זיין די ווייב; דער רבי האט געזאגט (שם) : "הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם", די פרויען ליידן זייער אסאך צער און ווייטאג פון די קינדער, "צער העבור, והלדה, והגדול, כְּאֶשֶׁר ידוע לכל עַצֵּם מְכֹאֲבִים וְצָעֲרִים וְיִסּוּרֵיהֶם".

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא מציעא, נט.) : "אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו", מען זאל מכבד זיין די ווייב, דאס ברענגט מען זאל רייך ווערן; נאך זאגן די הייליגע חכמים (יבמות סג.) : "דינו שמגדלות את בנינו", פאר דעם אליינס אז זיי ציען אויף די קינדער, זיי זאלן גיין אין חדר לערנען תורה - פאר דעם אליינס דארף מען זיי מכבד זיין.

איך בעט דיר זייער, פון היינט און ווייטער זאלסטו אכטונג געבן אויף זיין ווייב מער פון אלעם. קום אהיים צייטליך, און ווען דו קומסט אהיים - זאלסטו אוועק לייגן אלע דינע שפילערייען; זיין טעלעפאן, טעבלעט, אייפאד וכדומה; געב איר די גאנצע עטענשאן - וועט זי דיר נישט בייסן, נישט גראדזשען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

איש אמונות

גייז זיך אויסלופטערן מאן און ווייב אינאיינעם

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

איך וויל אייך בעטן איר זאלט נישט ארויסגיין ביינאכט פון שטוב אן
אייער מאן, אויב איר ווילט זיך אויסלופטערן ביינאכט - קען דאס זיין נאר
מיט אייער מאן.

נאך א זאך וויל איך אייך בעטן, איר זאלט נישט קוקן קיין מאוויס;
נישטא אזא שעדליכע זאך פאר'ן מענטש ווי קוקן מאוויס, עס מאכט דעם
מענטש בעצבות ומרה שחורה, עס הרגעט די לעבן אויף די וועלט און אויף
יענע וועלט.

איך האף איר וועט טון וואס איך בעט אייך; דערמאנט זיך וואס איך
האב אייך געטון, איר זענט געווען פארקאפט אזוי ווי די ווייב פונעם
ארעמאן איז געווען פארקאפט ביים גענעראל (ספורי מעשיות, מצשה י', מבערגער
ועני); איך האב אייך ארויסגענומען פון דארט, אייך חתונה געמאכט און אייך
געגעבן אזא שיינע משפחה, מעג איך אייך בעטן איר זאלט זיך פירן אויף די
גוטע וועג.

וואס דארפט איר פרענדס אז איר האט א טייערער מאן? מילא א מיידל
לויפט צו פרענדס - זי האט נישט קיין מאן, אבער איר האט דאך חתונה
געהאט, וואס דארפט איר פרענדס? זיי זענען דאך בכלל נישט אייערע
פרענדס, אונטער אייער רוקן לאכן זיי פון אייך, זיי בארעדן אייך; נאר אייער

מאן איז אייך געטריי, פארנוואס זאלט איר טון די עקלדיגע זאך פון לייגן
שלאפן דעם מאן און נעלם ווערן פאר די נאכט? עס איז דאך די עקלדיגסטע
זאך! מיר וואלט זייער געבאדערט אויב מיין ווייב וואלט דאס געטון צו מיר.
איך האף איך האב גע'פועל'ט.

...

פארנוואס גיין אנגעטון פראסט? איך האב דיר אנגעקוקט

מער פארשטענדליך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויחי, י"ב טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... נרו יאיר ברסלב, ליבערטי

עס טוט מיר וויי צו הערן אז דיין ווייב גייט אנגעטון פראסט; זייט די
חתונה האט זי זיך אינגאנצן געטוישט, עס זעט מיר אויס ווי דו שלעפסט
איר אראפ, דו מאכסט חזק פון גיין אנגעטון איידל. אלס מיידל האט זי זיך
אנגעטון זייער שיין, זי האט געהאט חן, יעצט זעט זי אויס חלשות, השם
ישמרנו.

עס באדערט מיר; זי האט מיר שטענדיג געבעטן אז זי דארף אן
ערליכער בחור וואס וועט זיך פירן ערליך, אלעס טון אזוי ווי מוהרא"ש
האט אויז געלערנט. זי זעט אויס אינגאנצן אנדערש, זי זעט נישט אויס
פרייליך, איך האב מורא דו געוועלטיגסט אויף איר, זי האט מורא פון דיר,
דו מאכסט חזק; זי וויל נישט זיין קיין חזק אין דייעע אויגן.

איך האב געמיינט אז דו ביסט מער דערנוואקסן, איך האב דיר אנגעקוקט
מער פארשטענדליך, מען קען דאך האבן א זיס לעבן מיט'ן אייבערשטן;
פארנוואס נאכמאכן דעם גוי? פארנוואס גיין אנגעטון פראסט? פארנוואס גיין
אנגעטון קורץ, אויסגעשניטן און געפאסט אויפ'ן קערפער?! עס איז דאך
עקלדיג און גרויליג! עס איז אפילו נישט קיין נסיון צו קוקן אויף אזא
איינעם, וואס האסטו פיינט איידלקייט און שיינקייט?! איידל און שיין -
דאס האט חן.

איך טוט מיר וויי אז דו מאכסט א צאמקום פון אפאר קאפּלס, מען שפּילט מענער און פּרויען אינאיינעם. דאס איז שוין חוצפה! דו קומסט אין שטעטל וואס קאסט מיר בלוט און שווייס, פיר און צוואנציג שעה א טאג גייט מיר אנוועק פארן שטעטל, אויפצושטעלן א שטאט פאר אונזערע דורות, א פלאץ פון קדושה וטהרה, א פלאץ וואו מען לעבט מיטן אייבערשטן, א פלאץ פון איידלקייט - מאכסטו אַזעלכע זאכן? פארנוואס זאלסטו דאס טון צו מיר?!

איך בין געווען אין ארץ ישראל ווען איך האב דאס געהערט, איך בין אזוי צעבראכן געווארן פון דעם; דאס האסטו געלערנט ביי מיר? דיין ווייב איז דיר נישט אינטערעסאנט? נאר ווען די חברים מיט זייערע ווייבער זענען דארט?!

איך בעט דיר זייער, דריי אויס דעם רעדל און הייב אן פארן די גוטע וועג; פארברענג מיט דיין ווייב, מאך איר פרייליך. אלעס קענסטו טון מיט איר אליינס אן קיין חברים, אן קיין בילדער, אן קיין אינסטעגראם וכו', און מאך נישט קיין מסיבות פון קאפּלס. עס איז עקלדיג, גרויליג, ברעכאכץ; ווילסט שפּילן? שפּיל מיט איר; ווילסט עסן, גרילן, טשילן, שיפלען, בייקן, הייקן - מיט איר אליינס, און דיין אזויגערופענער חבּר - לאז אים פארברענגען מיט זיין ווייב, מיש נישט קיין יוצרות.

...

טאטי גייט יעצט לערנען, טאטי גייט צום שיעור

בעזרת ה' יתברך - ליל שישי פרשת ויחי, י"ג טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

איך פריי זיך זייער אז דו קומסט יעדע נאכט צום גמרא שיעור, די גרעסטע זאך פאר חינוך הבנים והבנות איז גיין צו שיעורי תורה. ווען קינדער זעען א גוטע זאך ביי זייער טאטע - מאכן זיי דאס נאך; טון צו דער זאך איז מער פון זאגן, הייסן און באפעלן.

ווען דו גייסט ארויס פון שטוב דאווענען אדער לערנען - זאלסטו דאס זאגן פאר די קינדער, גיי נישט סתם ארויס פון שטוב אן זאגן וואו דו גייסט; צום ביישפיל: "טאטי גייט יעצט לערנען; פאלג מאמי, מאף ריין די שטוב", אדער זאג: "טאטי גייט צום שיעור; ליין קריאת שמע און גיי שלאפן".

עס איז זייער וויכטיג די קינדער זאלן הערן כסדר: 'טאטי גייט לערנען', 'טאטי גייט דאווענען', 'טאטי גייט צום דיין', 'טאטי געבט צדקה'; אזוי וואקסן זיי אויף גאר אנדערש.

...

מען דארף זיך טרעפן פערזענליך פון צייט צו צייט

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרוי ואיר, מאנסי

איך האב שוין זייער לאנג נישט געהערט פון דיר, און אויף דיך שוין לאנג נישט געזען.

לעצטנס, זייט מען קען מיט האלטן די וועכנטליכע ליל שישי שיעור פון מאנרא, מאנסי, לעיקנואד, שטעטל - קומט אויס אז מען זעט זיך נישט פאר לאנגע וואכן. דו זעסט מיך ביי די שיעורים, אפער איך זע דיך נישט.

איך פענק זיך צו דיר; אפשר וואלט פדאי געווען מזמן לזמן זאלסטו יא אריינקומען, ווייל אינו דומה רא' לרא', עס איז גאר אנדערש ווען מען זעט זיך פנים בפנים ווי מען זעט וכו'.

העקר שטארק זיך מיט דינע שיעורים כסדרן; מאף זיך א פלאן צו ענדיגן כאטשיג איינמאל אין לעבן פל התורה כולה.

...

וואויל איז דיר אז דו נוצט אויס דיינע יונגע יארן מיט תורה

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער זון הרב ... גרו יאיר

דיין ווייב שיקט כסדר בילדער ווי דו לערנסט אין שטוב, זי שרייבט אז זי האט נישט עפעס בעסערס אין לעבן ווי צו זען ווי דו לערנסט אין שטוב דיינע שיעורים כסדרן; זי שרייבט אז דאס איז איר גרעסטע פארגענוגן, צו זען ווי דו לערנסט.

וואויל איז דיר, וואויל איז דיין חלק אז דו נוצט אויס דיינע יונגע יארן מיט תורה. מענטשן מיינען, ווען מען רעדט פון די גרויסקייט פון די בחור'ישע יארן, אז דאס מיינט אלס בחור פאר די חתונה, א טייל האלטן זיך צוריק פון חתונה מאכן די קינדער יונג ווייל זיי ווילן אז די קינדער זאלן האבן לענגערע בחור'ישע יארן, זיי ווייסן נישט וואס בחור'ישע יארן מיינט. די גרויסקייט פון די יונגע יארן איז דוקא מיט א ווייב. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קיב): "מצנה וגוף טהור - נושא אשה ולו בנים", ווי אזוי קען מען זוכה זיין צו לערנען תורה בקדושה ובטהרה? אז מען האט חתונה. דערפאר בעט איר דיר מיין טייערער זון, נויץ אויס דיינע יונגע בחור'ישע יארן, לערן תורה; לייג צו נאך און נאך שיעורים. בעט דעם דיין שליט"א ער זאל מאכן מיט דיר נאך און נאך שיעורים, וועסטו זוכה זיין צו עולם הזה ועולם הבא.

...

בעטס דעם אייבערשטן פאר א גוטע שידוך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

... תחי'

זארגט נישט פאר אייער שידוך, א שידוך האט מיט'ן אייבערשטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ג): "אין זוווג של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא", א שידוך האט נאר מיט'ן אייבערשטן.

זאגט יעדן טאג תהלים און בעטס דעם אייבערשטן פאר א גוטע
ערליכער מאן. בעטס דעם אייבערשטן אייער שטוב זאל זיין געשטעלט אויף
אמונת חכמים, די שטוב זאל זיין אנגעפולט מיט'ן רבינ'ס עצות און חיזוקים.
פון דער ראש ישיבה.

...

מיט'ן אפשערן די האר האט איר געעפנט א טיר אין הימל פאר ישועות און רפואות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמות, י"ט טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד מיינע טייערע ליבע ... גרו זאיר און ... תחי'.

פון נעכטן אינדערפרי ווען איך האב געהערט די גוטע גייעס - בין איך
אזוי פרייליך; איך בין אזוי פרייליך אז איר האט געהאט די כח צו טון די
גרויסע מצוה פון זיך אפשערן די האר. איר קענט זיך נישט פארשטעלן די
גרויסע שמחה וואס איר האט גורם געווען אין הימל, איר האט געעפנט א
טיר אין הימל עס זאל קומען צו ענק ישועות און רפואות.

איר האט גורם געווען א נחת רוח פאר מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, דער
מיסד פון אונזער שיינע קהילה. מוהרא"ש האט זיך זיין גאנץ לעבן מוסר
נפש געווען פאר קדשתן וטהרתן של ישראל, מוהרא"ש פלעגט זיך בארומען
פאר אלעמען מיט זיין שטעטל יבנאל, אז רבם דרוכס פרויען זענען
אפגעשוירן, אפילו אסאך פון זיי זענען ספרד'ישע משפחות - דאך שערן זיך
אלע אפ.

זעצט בארומט זיך מוהרא"ש מיט אונזער שטעטל, קרית ברסלב
ליבערטי, קרוב צו הונדערט משפחות און עס איז נישטא קיין איין קאפ פון
האר, אלע פרויען זענען הייליג און טייער.

בזכות די הייליגע זאך וואס איר האט געטון זאלט איר זוכה זיין בקרוב
צו זרע של קניא, קינדער און אייניקלעך צדיקים, די שכינה הקדושה זאל
רוען ביי אייך אין שטוב, עס זאל זיין ביי אייך שלום ושלנה, אהבה ואהבה

און בלייבן מקושר ענקער גאנצע לעבן מיט הייליגע צדיקים.
ענקער ראש ישיבה.

...

**א שאד אנועק צו געבן טייערע צייט פאר זאכן וואס
בלייבט נישט**

בעזרת ה' יתברך - ה' פרשת שמות, כ' טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר

שטארק זיך מיט דיין הייליגע ארבעט, סיי מיט'ן תלמוד תורה; זיי מחזק
די מלמדים, געב זיי א גוטע געפיל. עס איז דאך א ביטערע שווערע ארבעט
צו זיין א מלמד; פון איין זייט בין איך זייער מקנא א מלמד, די שכל פון
מלמדים איז דאך אין לשער, פון די אנדערע זייט בין איך זיי גארנישט מקנא,
די ביטערע שווערע ארבעט מיט די קינדער ווען קיינער איז נישט מכיר אין
די ארבעט.

דעריבער בעט איך דיר זייער, געבן יעדן מלמד די געפיל אז מיר
פארשטייען און ווייסן זייער ארבעט. אויב איז דא זאכן צו פאררעכטן -
זאלסטו זיי זאגן, אבער אויך געבן חיזוק און א גוטע געפיל.

שטארק זיך אין דיין הייליגע ארבעט פון פארשפרייטן דעם הייליגן
רבי'ן, סיי מיט די הערליכע גליון און מיט די שאלות ותשובות אויפ'ן
וועבסייט, מיט די אידישע קונטרסים און מיט די האטליין קול ברסלב. בעט
דעם אייבערשטן זאלסט ווייסן וואס איז וויכטיג, אין וואס און וואו לוינט
זיך אריינצולייגן די טייערע צייט, למען לא נגע לריק ולא גלד לבהלה.

א שאד אנועק צו געבן טייערע צייט פאר זאכן וואס בלייבט נישט,
מוהרא"ש האט געהאט אויפ'ן טיש אויפגעשריבן א צעטל: "הדבור הולך
אל הרוחות", רעדן גייט צו די לופט, "והכתב נשאר לדורות", און
געשריבענע זאכן בלייבט פאר שפעטער; אנשטאט אנועקגעבן צייט פאר
אלע שיינע זיסע געדאנקען פון די חברים - וואלסטו אין די צייט געקענט

ענדיגן אָשר בנחל, און איבערטייטשן האַלף לך שלמה - די טויזנט קונטרסים וואס מוהרא"ש האט אונז איבערגעלאזט.

איך זאג נישט וואס צו טון, איך וויל זיך נישט מישן; איך זאג נאר, זיי זיך מתבודד אויב עס פעלט אויס אנוועק צו געבן די טייערע מינוטן פאר דעם. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו טון פאר אידישע קינדער אונזער גאנצע לעבן, אלע אונזערע דורות זאלן אויך טון פאר אנדערע, מיר זאלן זוכה זיין צו משמש זיין דעם רבי'ן בנאמונות; גארנישט מיינען, נאר טון פאר אנדערע.

...

מאכן פשוט'ע שמחות, אבער מיט שכל

בעזרת ה' יתברך - ה' פרשת שמות, כ' טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך וויל אייך בעטן, היות איר העלפט זייער געטריי דא אין וויליאמסבורג אלע שמחות פון אנשי שלומינו מיטן צושטעלן די סעודה בחנם, דורך צאמגעמען אלע משפחות, יעדער מאכט עפעס; עס איז אזוי געשמאק, אזוי בא'טעמ'ט. וויל איך אייך בעטן, אפֿשר קענט איר העלפן אנוועקשטעלן אין שטעטל, אין קרית ברסלב - אזא סארט זאך; די משפחות זאלן דארט העלפן מיט די סעודה ביי שמחות, בר מצוה'ס וכדומה.

מען דארף עס אנוועקשטעלן מיט שטארקע תקנות; פון איין זייט זאל עס זיין פשוט, נישט איבערגעטריבן, מען קען נישט מאכן טייער; פון די אנדערע זייט זאל עס נישט זיין קיין חזק, מען קען נישט געבן אלטע דענישעס וואס מען האט שוין צוריק געלייגט אין פריזער צען מאל.

שטעלט אנוועק א פרוי וואס זי זאל דאס פירן מיט שכל און פארשטאנד; א פרוי וואס קען בעטן אנדערע, אויך זאל זי פארשטיין אז ווען א משפחה זאגט זיך אפ זאל מען נישט מאכן אן עסק וכו', א פרוי וואס וועט פארשטיין אנדערע, זוכן נאר דאס גוטס ביי אנדערע.

וואויל איז דעם וואס טוט חסד מיט אנדערע און וואויל איז די וואס זענען משמש דעם רבי'ן.

...

הערט אויף צו זיין ארעמעלייט, הייבט זיך אן פאנוצן מיט ענקערע אוצרות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שמות, כ' טבת, שנת תשפ"ב לכוון מיינע טייערע חברים, אנשי שלומינו, תלמידי היכל הקודש די בכל אתר ואתר, ה' עליהם יחיו

איך בעט ענק זייער טייערע ליבע חברים, תלמידי היכל הקודש, זייט אייך מחזק מיט די אוצרות וואס דער רבי האט אונז געגעבן.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה יג, פון די זיבן בעטלערס, דעם ערשטן טאג): דער ווייל איז אנגעקומען א גרויסער אדלער, ער האט געקלאפט אויפ'ן טיר פונעם טורעם און געזאגט: "הערט אויף צו זיין ארעמעלייט, הייבט זיך אן פאנוצן מיט ענקערע אוצרות"; דער אדלער, דאס גייט ארויף כביכול אויפ'ן אייבערשטן, וואס קלאפט אויפ'ן טורעם, דער טורעם דאס איז דער צדיק, אזוי ווי עס שטייט (משלי יח, י): "מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב". אינעם טורעם זענען געזיצן די מענטשן וואס זענען געראטעוועט געווארן פונעם צעבראכענעם שוף, ווייל די אלע מענטשן וואס קומען צום צדיק זענען אריבער עפעס א זאך אין לעבן וואס דאס האט זיי געמאכט מקורב ווערן, ווייל מען קען נישט מקורב ווערן צום צדיק ווען מען איז ביי זיך פול מיט ישות וגאות, מוהרא"ש זאגט, נאר ווער עס איז גוט צעבראכן ביי זיך - דער נעמט אין האנט א ספר אשר בנחל, נאר דער שפירט די געשמאקע זיסע טעם פון קרבת אלקים.

די אלע זענען געקומען צום טורעם, ביים צדיק, און ער האט זיי געזאגט: "הערט אויף צו זיין ארעמעלייט", דער צדיק זאגט אונז אין נאמען פונעם אייבערשטן: "הייבט זיך אן פאנוצן מיט ענקערע אוצרות"; א

מענטש פאר זיך אליינס ווייסט נישט וואס פאר א אוצרות ער האט, ער ווייסט נישט צו וואס פאר א מדרגות ער קען אלץ זוכה זיין, ביז דער אייבערשטער האט רחמנות אויף אים, דער צדיק וועקט אים אויף און איז אים מעוור: "הייב אן נוצן דיין מויל, רעד אפאר ווערטער צום אייבערשטן, גיי אין שול דאווענען שחרית, מנחה, מעריב; נעם א חומש, א משניות, א גמרא און זאג אפאר ווערטער צום אייבערשטן"; ווילאנג מען לעבט קען מען זוכה זיין צו אזעלכע געוואלדיגע אוצרות.

דאס אלעס איז מען זוכה ווען מען איז מקורב צום צדיק.

מיר געפונען, די אידן אין מצרים, כל זמן יוסף הצדיק האט געלעבט - איז נישט געווען קיין שעבוד מצרים, עס איז נישט געווען קיין נסיונות. אז מען האט א צדיק - איז מען ערליך און הייליג, דער צדיק בלאזט אריין חיות, ער בלאזט אריין האפענונג; איינמאל יוסף הצדיק איז נסתלק געווארן, "וימת יוסף וכל אחריו וכל הדור ההוא (שמות א, 1)", - דעמאלט האט זיך אנגעהויבן שעבוד מצרים, אלע צרות; און אזוי איז עד היום הנה, ווען א מענטש איז מקושר צום צדיק - האט ער כח צו זיין ערליך און הייליג.

מיר דארפן בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג מיר זאלן בלייבן ביים צדיק, נישט זיין ווי פרעה, וואס (רש"י שם, ח): "עשה עצמו כאלו לא ידע", - וועלן מיר האבן אלעס גוטס בזה ובבא; מיר זאלן נישט האבן חלישות הדעת און איבערלאזן דעם רבי'ן, אזוי ווי ר' ליפא וואס איז געווען א גרויסער סוחר און אן ערליכער איד. איינמאל איז ער געפארן אויף א גרויסער ריד צו מאכן געשעפטן, האט ער געטראכט אז ער וועט קודם גיין צום רבי'ן נעמען א ברכה, איז ער געווען אויף שבת ביים רבי'ן, ביי שלש סעודות האט אים שוין די הויט געברענט אז דער רבי זאל שוין ענדיגן די תורה פדי ער זאל שוין קענען פארן צום ריד פארדינען געלט, און אזוי ווי דער הייליגער רבי האט דאך אלעס געזען, האט ער אים מרמז געווען אינמיטן די תורה אז עס שטייט אין תקוני זוהר (תיקון ג' מהתקונים האחרונים): "חייבת בהון בעותרא בהאי עלמא, ולבתר, קטילת בהון", געלט לאכט צום מענטש אין די יונגע יארן און שפעטער הרגעט עס דעם מענטש; דער רבי האט געוואלט מיט דעם מרמז

זיין פאר ר' ליפא אז נישט אלעס איז געלט וכו', ר' ליפא האט זיך אָבער פון דעם באליידיגט, ער איז אוועק געגאנגען פון רבי'ן און ער איז מער נישט געקומען.

יארן שפּעטער האט אים רבי נתן געטראפן, האט ער אים געפּרעגט: "ליפא, וואו ביסטו אנטלאפן, עמנו הייתם?!" האט אים ר' ליפא געזאגט: "דער רבי האט מיך פארשעמט", מיינענדיג די תורה וואס דער רבי האט דעמאלט געזאגט און אים מרמז געווען אין די תורה, זאגט אים רבי נתן: "ליפא! פון אזא רבי גייט מען אוועק?! זאל דער רבי נעמען א דראנג (א דיקע האלץ) און מיך שלאגן וועל איך אויך נישט אוועק גיין!" פון דעם זעט מען אז א מענטש דארף זיך מאכן א חשבון: 'איך ווייס ווער איך בין און איך ווייס גוט וואס דער רבי האט געטון פאר מיר, איך ווייס וואס איך האב באקומען און וואס איך באקום נאך יעצט פון זיך דרייען אין היכל הקודש; איז אפילו דער רבי זאל מיך שלאגן מיט א דראנג וועל איך אויך נישט אוועק גיין פון אזא פלאץ'.

א פרייליכן שבת!

...

קבר רחל אשת רבי עקיבא איז נישט אמת

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שמות, כ' טבת, שנת תשפ"ב לפ"ק
לכבוד ... גרו יאיר, בני ברק

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו ליינען אלע דייןע בריוו, זייער גוט אז דו ביסט געפארן מיט די חברים תלמידי היכל הקודש צו די הייליגע פלעצער; זאלסט האבן גע'פועל'ט אלעס גוטס און א גרויסן יישר פח פאר'ן בעטן פאר מיר.

דו שרייבסט אז איינע פון די פלעצער וואו איר זענט געווען מתפלל זיין איז ביי קבר רחל אשת רבי עקיבא; וויסן זאלסטו אז דאס איז אן אויסגעטראכטע באבע מעשה. איינער האט אוועקגעשטעלט א גרויסן

טאוול: "קבר רחל אשת רבי עקיבא", אלע וואס פאר'ן אריבער אין טבר' אויפ'ן וועג צום קבר פון רבי מאיר בעל הנס זעען דעם גרויסן טאוול: "קבר רחל אשת רבי עקיבא", מען מיינט אז דארט איז דא א קבר און מען גייט אהין דאווענען; דאס איז א נייע זאך, א באבע מעשה אויסגעזויגן פון פינגער.

געב א גרוס פאר ... גרו יאיר; זאג אים אז איך האב זייער הנאה אז ער האט געמאכט זיין סיום אויף האלב ש"ס אין יבנאל ביים ציון פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

געב א גרוס פאר ... גרו יאיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דיקא דורך קינדער ווערט די שלום בית שטערקער

בעזרת ה' תברך - ערב שבת קודש פרשת שמות, כ' טבת, שנת תשפ"ב לפ"ק לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו האסט א גוטע שלום בית און דיין ווייב זאגט זי איז זייער צופרידן פון דיר. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (לקוט משלי, רמז תתקלז): "אשרי אדם שאשתו מעידתו", וואויל איז דעם מענטש וואס זיין ווייב זאגט אויף אים אז ער איז ערליך, אז ער איז א צדיק.

טאנץ פאר שמחה אז עס איז דא גוטע נייעס, איר ווארט למזל טוב; דיקא דורך קינדער ווערט די שלום שטערקער, און די קשר - א קשר של קיימא, קינדער מאכט מען זאל זיך אנהייבן קענען. עס איז נישט וואר וואס דו זאגסט אז דו האסט קוים חתונה געהאט, דו קענסט זיך נאכנישט מיט דיין ווייב און שוין ווארט איר וכו'; ווער האט דיר איינגערעדט די שטותים אז מען דארף זיך קודם באקענען און קינדער שטערט פון זיך באקענען? ! די שטות און סברות קומט פון די לינקע מענטשן, מענטשן וואס דרייען אויס

די וועג ווי אזוי דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, עס איז א גרויסע ליגנט, אן קינדער איז די לעבן בכלל נישט קיין לעבן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה עא, ו) אן קינדער איז די לעבן א טויטע לעבן; אף און ווי פאר די יונגע פארפעלקער וואס לאזן זיך פארפירן און האלטן זיך אפ וכו' צוליב די טפשות פון זיך פאקענען, ווייל נאר דורך קינדער פאקענט מען זיך. נאכאמאל, טאנץ פאר שמחה; דאנק דעם אייבערשטן אז נאך אפיסל וועסטו זיך אנהייבן פאקענען מיט דיין ווייב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פארדינגען א דירה פאר די פרייז וואס די הנהלה האט יעצט

קובע גענווען

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת שמות, כ' טבת, שנת תשפ"ב לפ"ק לכבוד מיין טייערער ... גרוי זאיר ברסלב, ליבערטי וואס מאכסטו עפעס טייערער ... ?

איך ווארט צו הערן פון דיר, איך האב שוין לאנג נישט געהערט פון דיר; איך בעט פאר דיר יעדן טאג און איך טו וואס איך קען פאר דיין שידוך, איך האף צום אייבערשטן צו זיין דער גוטער שליח, דיין שדכן - בקרוב.

בנוגע דיין דירה וכו'; משפחת ר' ... גרוי זאיר ווילן זייער שטארק קומען וואוינען אין שטעטל. איך דארף דיר נישט זאגן ווער זיי זענען, זיי זענען זייער חשובע מענטשן, זיי זענען פון די ערשטע פינף משפחות וואס האבן געעפנט די מוסדות היכל הקודש אין ארצות הברית.

זיי זאגן מיר אז זיי וואלט זייער געוואלט דינגען דיין דירה, אבער זיי זאגן מיר אז זיי זענען צווישן דיר און די הנהלה; זיי זענען מסכים צו צאלן די פרייז וואס דו בעסטסט, אבער די הנהלה לאזט נישט הייבן די פרייז, מען וועט נישט ארייננעמען די קינדער זייערע אין מוסד.

דעריבער פרגע איך דיר אויב דו וואלסט מסכים גענווען זיי צו

פארדינגען דיין דירה פאר די פרייז וואס די הנהלה האט יעצט קובע געווען - וועסטו מאכן א גרויסע טובה סיי פאר זיי און סיי פאר די גאנצע שטעטל. זיי וועלן אסאך צו געבן צום שיינקייט פון שטעטל, אויף וועט דאס זיין א זכות פאר דיר, עס איז א בחינה פון הכנסת אורחים, אויף וועלן אלע אויסהערן די הנהלה; באמת, די הנהלה, זיי פאר זיך - ווילן גארנישט, זיי זענען דא צו טון מיין ווילן, צו קענען האבן א שיינע שטעטל, א פלאץ וואו מען קען וואוינען רואיג און צופרידן.

די וואס העצן קעגן די הנהלה - די זענען מענטשן וואס זענען אנגעווייטאגט אויף זיך אליינס; אזוי איז איבעראל אין אלע קהלות קדושות בישראל, די העצערס זענען ביטערע מענטשן, מענטשן אן שלום בית, מענטשן וואס ווילן נישט לעבן.

שטארק זיך בלימוד חומש ותרגום בכל יום, אויף לערן משניות, און אויף א דף גמרא זאלסטו זיך מוסר נפש זיין, דאס זאל זיין ביי דיר א חק קבוע, אזוי ווי הנחת תפילין. גמרא איז פיער פארין סמ"ך מ"ם, עס פארברענט אים, ער קען נישט נעמען לערנען גמרא, אלעס וועט ער לאזן טון אבי נישט עפענען די גמרא.

א פרייליכן שבת.

...

ש'לש סעודות איז א צייט פון תיקון המעשים, א צייט פון

תשובה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו זאיר, בראכפעלד

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז פונקט פארקערט; סעודה שלישית איז נישט קיין צייט צו זיצן מיט די משפחה, שלש סעודות איז א צייט פון תיקון המעשים, א צייט פון תשובה, רעוא רעוין.

אז זיין ווייב וויל נישט דו זאלסט גיין צו שלש סעודות, זי זאגט אז דו גייסט שוין אינמיטן די וואך צו א חבורה זיך מחזק זיין, איינמאל א וואך איז גענוג צו גיין - זאלסטו מאכן פארקערט, זאלסט גיין צו שלש סעודות, און אינמיטן די וואך אז זי וויל, זאלסטו בלייבן אין שטוב.

מוהרא"ש דערציילט (אשר בנחל חלק מו, מכתב ח אלפים תקפח) די וואך פון הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו וואס האט מתקן געווען די מנהג ביי חסידים זאלן עסן די דריטע סעודה צוזאמען אין בית המדרש, אז אמאל האט דער הייליגער בעל שם טוב געזען א פשוטער איד דריידט זיך ארום ביי שלש סעודות, ער זוכט א מנגן אידן; דער איד האט נישט געקענט דעם בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, ער איז צוגעגאנגען צום בעל שם טוב און געזאגט: "ר' איד, איך דארף מנגן, איר ווילט אפער זיין א צענטער?" דער בעל שם טוב איז אים נאכגעגאנגען, ער קומט אריין ביים איד אין שטוב און ער זעט דער איד טיילט אויס פאר יעדן איינעם לחם משנה, מען וואשט זיך, מען עסט און מען הייבט אן זינגען ניגונים ביזן זמן מוצאי שבת, דערנאך האבן זיי געבענטשט ברכת המזון און געדאווענט מעריב, דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו פרעגט דעם איד: "וואס איז דיר אזוי וויכטיג צו האבן מנגן ביי שלש סעודות?" ענטפערט דער איד: "דו וויסט דאך, עס איז א גרויסע זאך ווען א מענטש גייט אוועק פון די וועלט עס זאל זיין מנגן, ווייל די הייליגע חכמים זאגן (סנהדרין לט): 'כל בי עשרה', וואו עס זענען דא צען אידן, שכינתא שריא, איז דארט די שכינה הקדושה, דעריבער איז מען מקפיד פאר מנגן, שבת באקומט דאך יעדער איינער א נשמה יתירה, וויל איך האבן מנגן ווען די נשמה יתירה גייט ארויס"; דער הייליגער בעל שם טוב האט דאס געהערט, האט ער מתקן געווען ביי זיינע תלמידים מען זאל זיצן אינאיינעם ביי שלש סעודות, און אזוי פירן זיך אלע צדיקים, צו זיצן אינאיינעם ביי שלש סעודות, מען רעדט דברי תורה, מען דערציילט מעשיות פון צדיקים. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פֿרוּטָה וּפֿרוּטָה מִצְטָרֶפֶת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פֿרֶשֶׁת וָאָרָא, כ"ג טַבֵּת, שְׁנַת תּשפ"ב לַפְּרֶט קָטָן
לְכַבּוּד ... גֵּרוּ יָאִיר

אִיךְ ווִיל דִיר בְּעֶטָן, אויב דו האָסט אין שְׁטוּב אַ פּוּשְׁקֶע מִיט צְדָקָה גְעֻלֵט
פּוֹן אוּנְזֶער מוֹסֵד - זאַלֶסטוּ מִיר דָאָס בְּרַעַנְגֶען ווען דו קומֶסט צום שִיעוּר,
אַדער אַרײַנשִיקן מִיט אַײַנעם.

אַזוי אױף זאַלֶסטוּ מִיר בְּרַעַנְגֶען דײַן פּוּשְׁקֶע פּוֹן דײַן קאַר און פּוֹן אָפִיס;
אִיךְ האָב פֿאַר דִיר פֿרִישֶׁע פּוּשְׁקֶעס, סײ פֿאַר שְׁטוּב, אָפִיס און קאַר. ווִיל
אִיךְ בֵּין יַעֲצֵט אַרײַנגֶעפֿאַלן אין פֿרִישֶׁע חוֹבוֹת, אִיךְ דאַרף יַעֲדֶע פּוּשְׁקֶע,
פֿרוּטָה וּפֿרוּטָה מִצְטָרֶפֶת.

נָאָךְ אַ זאַף, אַז דו זוכֶסט אַ פֿלאַץ וואו צו אַנטלױפֶן פּוֹן צֶער און
פֿראַבלֶעמֶען - אַנטלױף צו די תּוֹרָה. נַעֵם אַ חוּמֶשׁ און זײ מַעֲבִיר סִדְרָה, נַעֵם
אַ מִשְׁנױת און לַעֲרֵן אָפֿאַר פֿרָקִים מִשְׁנױת; אָפִילוּ דו פֿאַרשְׁטײסט נִישֶׁט -
זאַלֶסטוּ זאַגן די ווערְטֶער. נַעֵם אַ גְמָרָא און לַעֲרֵן גְמָרָא, זאַג די ווערְטֶער פּוֹן
די הִיילִיגֶע תּוֹרָה. דָאָס וועט דִיר בַּאֲגִלײַטֵן אויף די וועלֵט און אויף יַעֲנֶע
וועלֵט, אַזוי ווי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זאַגט (מִשְׁלױ, כב): "בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ", אויף
די וועלֵט וועט דִיךְ די תּוֹרָה בַּאֲגִלײַטֵן, "בְּשֹׁכְבְךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ", אין קֶבֶר וועט
דִיךְ די תּוֹרָה אָפֿהִיטֵן פּוֹן אַלֶעם שְׁלַעֲכֶטֶס, "וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ", און דִי
תּוֹרָה וועט זײַן פֿאַר דִיר אַ מִלִּיץ יוֹשֵׁר בֵּימֵי בֵּית דִין שֶׁל מַעֲלָה.
דער אַײַבערְשֶׁטֶער זאַל העלֶפֶן זאַלֶסטוּ האָבן הַצְלָחָה אין אַלֶע עֲגִינִים.

...

יִשְׂרָאֵל פֿאַר די שײַנֶע נְדָבָה פֿאַר די פּוֹלֵל

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פֿרֶשֶׁת וָאָרָא, כ"ג טַבֵּת, שְׁנַת תּשפ"ב לַפְּרֶט קָטָן
לְכַבּוּד ... גֵּרוּ יָאִיר

אִיךְ האָב גֶעֱהַעֶרֶט פּוֹן הָאַבְרָהָם ... גֵּרוּ יָאִיר אַז דו האָסט גֶעֱעֶפֶן צְדָקָה
פֿאַר אוּנְזֶער פּוֹלֵל; האָסט גֶעֱעֶפֶן צוואַנצִיג טױזַנְט דאַלֶער. קוֹדֶם פֿל דאַנק

איך דיר פאר'ן העלפן די טייערע אינגעלייט וואס לערנען מיט א מורא'דיגע התמדה, און איך פאר'ן מיר פרינוואט העלפן; ווייל א חודש וואס עס איז נישטא קיין געלט צו צאלן - דארף איך אריינקומען אין בילד, איך דארף זארגן צו שאפן זייער געהאלט, יעצט האבן מיר אויף נאך צוויי חדשים זיי צו צאלן. דער אייבערשטער זאל דיר געבן גרויס שפע, דו זאלסט קענען געבן בקרוב דאפלט און טריפל פי כמה.

געב א גרויס פאר דיין ברודער ... גרוי יאיר, ער העלפט מיר זייער מיט א ברייטע הארץ.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאלסט פֿרעגן אלע שאלות פונעם דיין שליט"א

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ג טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער ... גרוי יאיר, קרית ברסלב

א גרויסן ישר כח פאר'ן מיר העלפן אזוי געטריי אין די מוסד.

בנוגע די שאלה וועגן כשר'ן וכו'; איך האב אויפגענומען א דיין פאר די קהילה, ווייל איך דיר בעטן זאלסט פֿרעגן אלע שאלות פונעם דיין שליט"א; סיי דייןע פרינוואטע שאלות און סיי די שאלות בנוגע די מוסד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

וואס צו טון פאר די טובה פון א נשמה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לקבוד ... גרוי יאיר

דיין ווייב האט זיך אנועקגעגעבן איר לעבן פאר תורה, זי האט געקאכט פאר די בחורים אין ישיבה, זי איז געווען איבערגעגעבן פאר די ישיבה בלב

וּנְפֹשׁ, זי איז יעצט אויבן אין גן עֵדֶן אין א גוטע פֿלאַץ.

איף שרייב דיר דאס ווייל איף הער אז דו פֿאסט תענייתים און דו טוסט פֿל מיני זאכן פֿאר איר נשמה; טו נישט די זאכן, דו ווייסט אז דער רבי האט נישט געוואלט מיר זאלן פֿאסטן. דער רבי האט געזאגט (ענין חגי מוהר"ן, סימן תצא): "דער וואס ווייסט פֿון מיר - וואס דארף ער פֿאסטן? און דער וואס ווייסט נישט פֿון מיר - וואס וועט אים שוין העלפֿן די פֿאסטן?" אז מען ווייסט פֿון הייליגן רבי'ן, פֿון זיינע עצות - קען מען עסן, און שלאפֿן, און זיין צוגעקלעבט צום אייבערשטן.

צדקה איז א גרויסע זאך פֿאר א נשמה און לערנען תורה איז א גוטע זאך פֿאר א נשמה, אבער די תענייתים - דאס זאלסטו אפֿלאזן.

נעם די עצה פֿון רבי'ן, די עצה וואס משיח וועט אריינברענגען אין די וועלט; זיי זיך מתבודד מיט'ן אייבערשטן, רעד צו אים אין זיין שפֿראך, דערצייל אים אלעס וואס ליגט אויף זיין הארץ, בעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר, ער זאל דיך מקרב זיין צו אים, בעט אים: "רבנו של עולם האב רחמנות אויף מיר, העלה מיר איך זאל זיין פֿרייליך, איך זאל נישט מסיח דעת זיין פֿון דיר, איך זאל שטענדיג נאר טראכטן פֿון דיר"; אזוי זאלסטו רעדן צום אייבערשטן, דאס איז די גרעסטע זאך, די גרעסטע עבודה, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה): "התבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל".

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בערות השם תכיר

עצתו אמונה

סגור קינזל

זיר תיטון פון שילעכטע מענטש - (ה"א)

ראטעוועט !!!

ער האט א מעסער !!!!!

עס איז אנגעקומען אן אראבער, ער שרייט:
"אאאלללאא הואאאאאקבבאאארר !!!"

קיינער פארשטייט נישט וואס ער זאגט, קיינער
וויסט נישט וואס ער רעדט, ער שטייט מיט א פעס, ער
פאכעט מיט זיין שווערד, ער וויל נאר רעדן צום רבין.

טייערע קינדער, די מעשה האט פאסירט ווען דער רבי
איז געווען אין ארץ ישראל, דער רבי איז אנגעקומען
אין די שטאט חיפה, דעמאלט האט פאסירט די מעשה.
עס איז געקומען א יונגער אראבער רעדן מיטן רבין,
דער רבי האט נישט פארשטאנען וואס ער רעדט, דער
אראבער איז געקומען יעדן טאג, סיי אינדערפרי און
סיי ביינאכט, יעדע סעודה וואס דער רבי איז געזעצן

מיט די געסט איז דער אראבער געקומען, ער האט זייער ליב געהאט דעם רבי'ן.

ביז איינמאל קומט ער אריין זייער אויפגערגט מיט א מעסער, ער האט זיך גענומען שרייען שרעקליכע קולות, דער רבי האט נישט געוויסט וואס ער וויל; דארט איז געווען א פרוי פון די שטאט וואלחי, ווען דער אראבער איז אוועקגעגאנגען האט זי געזאגט פאר'ן רבי'ן: "למען השם זאלט איר אוועקלויפן, דער אראבער שרייט אז ער וויל מאכן א מלחמה מיט אייך, אנטלויפט...!"

אנטלויפט!

דער רבי איז גלייך אנטלאפן צום שטוב פון רבי זאב
 וואלף מטשערני-אוסטראה; דער צדיק האט דעמאלט
 געוואוינט אין חיפה, דער רבי האט זיך באהאלטן
 ביי אים אין שטוב, אזוי איז דער רבי געראטעוועט
 געווארן.

קינדער איר ווייסט וואס דער אראבער האט געוואלט?
 און ווער ער איז געווען?

דער אראבער איז געווען דער סמ"ך מ"ם, ער האט
 זיך פארשטעלט ווי אן אראבער, ער האט געוואלט
 הרגענען דעם רבין, ווייל ער האט זייער פיינט דעם
 רבין. דער רבי האט דערציילט, דער סמ"ך מ"ם האט
 געזאגט פארן אייבערשטן: "אויב דער רבי'ס נשמה
 קומט אראפ אויף די וועלט, פארנואס האסטו מיך
 באשאפן? מיין זאך איז אוועקגעמען מענטשן פונעם
 אייבערשטן, און דער רבי - ער האט א כח צוריק צו
 ברענגען יעדן איינעם צום אייבערשטן"; דער רבי
 ווייזט אונז די רחמנות פונעם אייבערשטן, מיר זאלן
 תשובה טון.

פארזעצונג קומענדיגע וואך אם ירצה ה'.

בשורה טובה ומשמחת!

שוין יעצט
דא צו באקומען
אפגעשיקט יעדע וואך

צו אייער טיר

אויף די פאסט

די שטארק אויפגעכאפטע
וועכנטליכע קונטרסים

עצתו אמונה

הערליכע בריוו, שאלות

ותשובות אין אלע אקטועלע

נושאים אין טאג טעגליכן לעבן.

געשריבן דורכן ראש ישיבה
הרה"ג ר' יואל רוטה

יואל רוטה

שליטי"א

רופט אדער טעקסט

718•387•2691

קח
הכל
הקודש

אדער שיקט א אימעיל צו subscribe@kerenhadfusa.org

